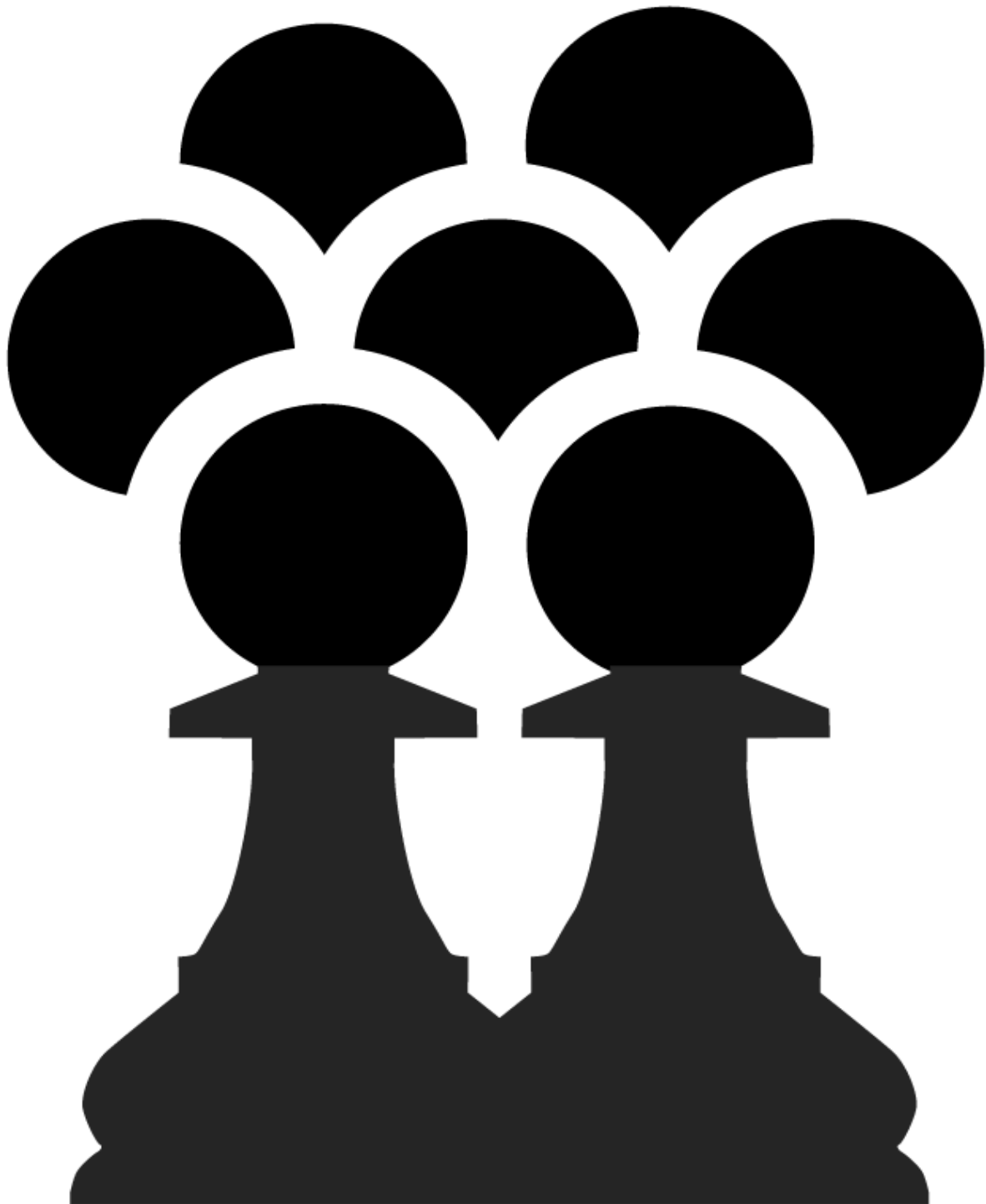

de Promoot

Clubblad van Schaakvereniging **Promotie Zoetermeer**

jaargang 59 | nummer 1 | november 2010

→ www.svpromotie.nl ←

DE PROMOOT

Clubblad van Schaakvereniging 'Promotie'

Jaargang 59 | nummer 1 | november 2010

Schaakvereniging 'Promotie' – opgericht 6 oktober 1952

Clubgebouw:	Sportcentrum Olympus, Voorweg 107, Zoetermeer, tel. (079) 341 95 96
Jeugd:	Wijkcentrum De Leyens, Van 't Hoffplein 1, Zoetermeer
Website:	www.svpromotie.nl
Jeugd:	www.svpromotie.nl / jeugd.htm
Contributie:	senioren (20-64 jr): € 140,- / junioren (16-19 jr) en aspiranten (t/m 15 jr): € 75,- / studenten: € 75,- / veteranen (65+): € 110,- / gezinsleden reductie
Gironummer:	2405362, t.n.v. Schaakvereniging Promotie, Zoetermeer
Ereleden:	H. Breuker, P. Briggeman, G. Eggink, J. Hagoort, J. Kalkwijk, J. Meijer, M. Nepveu, G. Swart, J. Veldhuizen

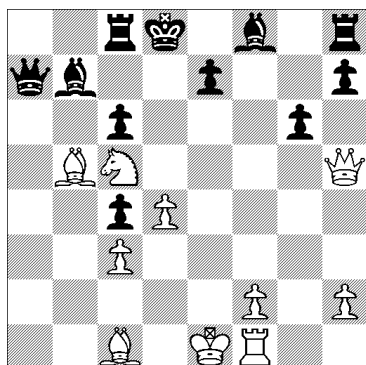
bestuur	naam	adres	telefoon + e-mail
voorzitter	J. van den Berg (Jaap)	Wildenberg 18 2716 ND Zoetermeer	(079) 321 42 59 bergvandenjb@hetnet.nl
secretaris	D. Th. Brinkman (Dirk)	v.Boisotring 97 2722 AB Zoetermeer	(079) 342 20 05 dirk_brinkman@nl.ibm.com
penningmeester	W.P.M. Jutte (Willem)	Kadelaan 39 2725 BB Zoetermeer	(079) 331 35 81, (06) 24 51 67 10 w.jutte@hetnet.nl
wedstrijdleader intern	G. Eggink (Gerhard)	Ravelplein 16 2807 HH Gouda	(0182) 671 664 promotie.intern@kpnplanet.nl
wedstrijdleader extern	R. de Vries (Rob)	Breitnerlaan 56 2391 GC Hazerswoude-Dorp	(0172) 58 73 35, (06) 22 41 94 68 r.de_vries@wxs.nl
algemeen adjunct	J. van den Bergh (Jan)	Essenhout 82 2719 EN Zoetermeer	(079) 361 37 50 j.van.den.bergh@zoetermeer.nl
voorzitter jeugdcommissie	D.J.F. van Nies (Dingeman)	Rhonestroom 22 2721 CC Zoetermeer	(079) 341 84 32 dingeman.vannies@xs4all.nl

	naam	adres	telefoon + e-mail
redactie clubblad De Promoot	H.J. Alberts (Henk)	Trompstraat 98 2266 KL Leidschendam	(070) 320 64 29 h.j.alberts@hetnet.nl
	R. de Vries (Rob)	Breitnerlaan 56 2391 GC Hazerswoude-Dorp	(0172) 58 73 35 r.de_vries@wxs.nl
webmaster www.svpromotie.nl	W. Broekman (Willem)	IJsselstroom 217 2721 AZ Zoetermeer	(06) 53 94 74 73 w.broekman@wxs.nl
materiaal-commissaris	C. Schoon (Chris)	Caan van Necklaan 191 2281 BG Rijswijk	(070) 399 93 54 chris.schoon@wolmail.nl

➔ www.svpromotie.nl ➔

Inhoud

		<u>blz</u>
Redactioneel	<i>redactie</i>	2
Van de voorzitter	<i>Jaap van den Berg</i>	2
In memoriam Henk Breugem	<i>Jaap van den Berg</i>	3
Intern: Stand na 7 ^e ronde	<i>Gerhard Eggink</i>	4
Intern: Verslag	<i>Gerhard Eggink</i>	5
Extern: Uitslagen	<i>Rob de Vries</i>	6
Dresden 2010	<i>Manuel Nepveu</i>	7
Restbilder aus Dresden	<i>Willem Broekman</i>	11
De beste van het westen: Bent Larsen	<i>Hans Meijer</i>	12
Over Tigran Petrosian & de kindertruckjes van John Tan	<i>Maarten van Zetten</i>	15
Wit/zwart speelt en wint	<i>redactie</i>	16
Wit speelt en wint niet meer?	<i>Rob de Vries</i>	17
Latijns-Amerika in Khanty-Mansiysk 2010	<i>Hans Meijer</i>	18
How you wanna play the Sicilian	<i>Maarten van Zetten</i>	20
Het paleis van Versailles	<i>Henk Alberts</i>	22
Het Stellinggevoel [14]	<i>Ruurd Kunnen</i>	24
De ultieme blunder [3]	<i>Rob de Vries</i>	26
Matthew Sadler wint 7 ^e Breugem-Bokaal	<i>Gerhard Eggink</i>	27
Eindstand Breugem-Bokaal 7	<i>Gerhard Eggink</i>	28
Gedicht	<i>(Ruurd Kunnen)</i>	28
Oplossingen problemen	<i>redactie</i>	28/29
Agenda	<i>bestuur</i>	30

○
wit aan
zet en
wint op
slag

Rapport – Huschenbeth
Mitropa Cup 2010

Oplossing: → **blz. 29**

Hans Ree

Bij uitgeverij Atlas is in de serie "Mijn ..." (Mijn vogels, Mijn opera, Mijn Friesland, Mijn wijn, etc. etc.) nu ook verschenen "Mijn schaken", geschreven door Hans Ree.

Volgens de tekst op de achterkant geeft dit boek "een persoonlijk beeld van Ree's eigen schaakwereld". Ik kan U dit boek van harte aanbevelen, en in deze Promoot treft U zo hier en daar wat citaten eruit aan.

RdV

Redactioneel

Henk Alberts
Rob de Vries

Ook dit keer weer een goed gevulde en lezenswaardige Promoot.
Want wist u dat Manuel - net als in de Chapare - ook in Dresden problemen met een douchecel had?
En dat Willem daar in Dresden zijn eerste resultaat tegen een grootmeester scoorde (om vervolgens alleen maar een analyse van 2 volstrekt andere partijen te tonen)?
Of wist u dat Hans Ree een verklaring voor het verkeerd neergelegde schaakbord weet?
En wist u dat John Tan geassocieerd wordt met kindertrucjes, maar ook met Tigran Petrosian?
Of dat Hans na de Olympiade zich af vraagt, wie Bolivia gaat helpen? (Trouwens ook een leuk verhaal hoe het kwam dat Bolivia toch weer het geld voor de Olympiade bijeen kreeg.)
Of wist u dat de spiegelzaal in Versailles gebouwd is ter ere van de Hollandse oorlog en dat men op het centrale plafonddeel zit te schaken!
U leest het allemaal in deze Promoot!

En op het moment van schrijven van dit Redactioneel is het Breugemtoernooi 2010 nog niet verspeeld. Maar op het moment dat u deze Promoot in handen houdt ligt het Breugemtoernooi reeds enkele dagen achter ons. U weet dus iets wat schrijver dezes nog niet weet, namelijk wie het toernooi gewonnen heeft en hoe de verschillende Promotianen het er dit jaar afgebracht hebben. Maar belangrijker dan dat alles is dat Henk Breugem ons onlangs ontvallen is. U leest het in memoriam elders in deze Promoot. We zullen hem missen.

Van de voorzitter

Jaap
van den Berg

Op het moment dat u dit leest is het seizoen al weer enkele weken oud. We zijn traditioneel begonnen met het uitreiken van de prijzen van het vorige seizoen, waarna Promotie de primeur kende van het eerste knock-out-toernooi. Erik Hennink was niet alleen met de Rob de Vries de voortreffelijke organisator, maar ook de eerste winnaar. Hij versloeg in de finale “dark horse” Hielke Kuipers die daarmee veelbelovend aan het nieuwe seizoen begon.

Daarin begroeten we maar liefst zeven nieuwe deelnemers aan de interne competitie. Enkele vertrouwde gezichten zullen we daar helaas niet meer zien. Natuurlijk denk ik dan in de eerste plaats aan Henk Breugem. Medio juli overviel ons het bericht van zijn overlijden, 80 jaar oud. Ik verwijs naar het in memoriam elders in dit blad.

Inmiddels vertrouwd bij ons is het gezicht van Robby Kevlishvili. Dit jaar mag hij deelnemen aan het wereldkampioenschap in Griekenland. Elders leest u daar meer over. We zijn benieuwd hoe ver hij dit jaar in de interne competitie zal komen. Ook anderen zijn met hoge ambities begonnen en zullen proberen Bernard Bannink van zijn zoveelste titel af te houden. Ik hoop een spannende competitie met veel spelplezier voor ons allen.

In memoriam

Henk Breugem

1930 – 2010

De eerste ronden van het zomertoernooi 2010 gingen voorbij zonder dat Henk Breugem van de partij was. Dat was vreemd, want Henk was er altijd. Natuurlijk, in de afgelopen jaren was Henk door ziekte vaker een tijdje niet geweest, maar altijd kwam hij weer terug. Maar deze keer niet meer. Maandagmorgen 12 juli kreeg ik het bericht dat Henk de dag daarvoor op tachtigjarige leeftijd was overleden. Vrijdags was Henk opgenomen in het ziekenhuis waar hij zondagmorgen is overleden. In de begrafenisdienst, waar verschillende leden van Promotie aanwezig waren, vertelde de predikant dat Henk de daaraan voorafgaande weken heeft geweten dat zijn einde nabij was.

Voor velen van ons echter was zijn overlijden een schok. Dat had natuurlijk alles te maken met de verbondenheid van Promotie met de familie Breugem door de jaren heen. Henk was in 1952 met zijn vader oprichter van Promotie. Sindsdien is hij tot op het laatst een actief lid van onze schaakvereniging gebleven. Vrijwel wekelijks was hij op de club te vinden. Het feit dat hij de afgelopen jaren met zijn gezondheid kampte, belette Henk niet om wekelijks de Voorweg af te lopen naar Olympus. Henk was ook jarenlang de enthousiaste organisator van het oliebollentoernooi van Promotie dat traditiegetrouw op de laatste dinsdagavond in december gehouden wordt. Sinds 2003 vindt het jaarlijkse open snelschaaktoernooi van Promotie plaats waarvoor Henk de Breugem-bokaal beschikbaar gesteld heeft.

Henk was als schaker voor menigeen een geduchte tegenstander. Ook dit jaar speelde hij nog een periode in de eerste groep. In de beginjaren van de club gold Henk als de sterkste schaker. In de loop der jaren heeft hij de opkomst van sterke schakers in de club meegemaakt, maar Henk bleef iemand waarvan je niet zomaar won. Als hij materiaal achterkwam zette hij zich schrap – gesterkt door een glas druivensap - en liet hij je nog lang zwoegen voordat hij capituleerde.

Wij gedenken Henk met grote dankbaarheid voor wat hij voor de vereniging gedaan heeft.

Jaap van den Berg

Stand na ronde 7 (periode 1, ronde 7, 26 oktober 2010)

groep 1				
pl	speler	pnt	rating	TPR
1	B. Bannink	99	2230	2245
2	J. Blankespoor	99	1988	2251
3	M. Nepveu	93	1873	2104
4	E. Hennink	90	2000	2175
5	R. Kunnen	81	1915	2074
6	J. Huijzer	78	1946	1967
7	R. Landsbergen	78	1996	2068
8	J. Baas	75	1903	2002
9	H. Boerkamp	75	1951	1925
10	W. Tsai	69	1873	1948
11	W. Broekman	69	2010	2159
12	J. Mostert	66	1996	1873
13	S. de Swart	66	1980	1993
14	M. van Zetten	66	2093	1883
15	J. Tan	66	1844	1874
16	Mi . van Staden	66	1839	2099
17	H. Ouwens	66	1860	2163
18	M. Wichhart	63	1918	1897
19	R. Minnema	63	1785	1776
20	A. Schuurman Hess	60	1881	1803
21	R. Matai	57	1764	1742
22	J. Veldhuizen	57	1675	1738
23	H. Minnema	51	1737	1672
24	H. van der Wijk	51	1900	1725
25	H. Noordhoek	51	2087	1684
26	G. Toxopeus	48	1689	1180
27	J. van den Berg	48	1764	1775
28	N. Peerdeman	48	1910	1737
29	H. Knops	48	1728	1751
30	R. Kevlishvili	45	1620	1511
31	J. Sibbing	42	1981	1250
32	G. Eggink	33	1883	1507
33	H. Bakker	33	--	1446

groep 2				
pl	speler	pnt	rating	TPR
1	W. van Dalen	72	1574	1796
2	W. van Rijkom	64	1280	1812
3	H. Kuipers	58	1764	1806
4	D. Brinkman	56	1624	1625
5	R. van Rijkom	56	1192	1607
6	H. Breuker	48	1521	1571
7	J. Busman	48	1706	1708
8	J. Pronk	46	1550	1328
9	H. van Werven	44	1392	1559
10	D. van Nies	44	1664	1697
11	G. Kanbier	44	--	1415
12	N. Smit	42	1503	1461
13	M. Kanbier	42	1360	1466
14	M. Hettfleisch	42	1327	1426
15	J. van Lier	42	1584	1432
16	E. Guijt	40	1631	1288
17	F. van der Vlies	40	1406	2130
18	S. Kevlishvili	40	--	1765
19	R. Dekker	38	1344	1402
20	J. Alphenaar	38	1420	1304
21	F. Martens	36	1675	1388
22	C. Schoon	34	1384	1282
23	P. Hijma	34	1427	1288
24	R. de Vries	34	1495	1037
25	Ma . van Staden	32	1546	1164
26	W. Jutte	30	1448	1380
27	J. de Roo	28	1409	1213
28	H. Bragonje	28	1437	1283
29	J. Bruinsma	22	1017	1361
30	J. van der Ploeg	12	1159	659

Na 7 van de 36 rondes (19%) is er uiteraard nog helemaal niets te zeggen over de interne competitie, behalve natuurlijk over de koplopers, kanshebbers, stijgers en dalers, over de dreigende degradatie of lonkende promotie. Maar daar zit u natuurlijk helemaal niet op te wachten. Aan de hand van de website en de stand in dit blad kunt u dat allemaal ook wel zelf uitzoeken, en misschien het begin van een antwoord vinden op de vraag waarom u ondanks het wekelijks vertoonde prachtige schaak nog steeds niet bovenaan staat. Ik ben daar tenminste wel mee bezig....

Want het zijn vreemde tijden. In de eerste ronde gaf onze voorzitter zich gewonnen tegen Bernard, om er later die week door Bernard op gewezen te worden dat hij de partij ook had kunnen winnen door mat in twee zetten te geven. In de derde en vierde ronde won het Derde van het Tweede met 5-3, met een heldenrol van Robby. Het Vierde en het Vijfde, vers gedegradeerd, kwamen in hun eerste wedstrijd niet tot winst, terwijl in de zevende ronde het Zevende van het Zesde won... Wie zaten er ook alweer in de indelingscommissie? Tussendoor verloor het KNSB-bekerteam van het team uit Leiderdorp.

Het was allemaal niet nodig, nee. Natuurlijk niet. Maar waarom gebeuren er altijd dingen die niet nodig zijn toch en gebeuren de dingen die niet nodig zijn ook gewoon niet niet?

Gelukkig zijn er ook vaste zekerheden. Ons Eerste won en won, niet in het minst door Arjen Schuurman Hess die zijn reputatie als puntenmaker in het Vijfde en Derde de laatste jaren gewoon voortzet in het Eerste. En gaat de interne competitie zoals de afgelopen jaren weer gewoon door, week in, week uit. En komen we straks allemaal weer een team van DSC, DD of RHC-Arena tegen....

En er zijn ook bijzondere dingen: zo speelt Robby in Griekenland om daar de Nederlandse kleuren bij het WK onder de 10 jaar te verdedigen. Dat maken we niet vaak mee. Als u dit seizoen de kans heeft om tegen Robby te spelen: het is waarschijnlijk uw laatste kans op een kans tegen hem, want hij wordt snel sterker en sterker. Waar zal dat eindigen?

Goed, hierbij zal ik het laten. Veel succes de komende weken.

Ik wilde dit stukje graag eindigen met deze zin.

“Wij, schakers en schaakjournalisten, moeten weg uit die [sport-] hoek, want het is in de sportwereld niet pluis! Ons soort verslaggeving is van een wezenlijk ander gehalte. [...] Wij geven voor alles *de partij zelf* en met onze diagrammetjes [...] zijn wij, om zo te zeggen, tv-reportage en krantenverslag tegelijk! Dat maakt ons werk zo oneindig veel rijker dan [...] al die anderen die daar voortploeteren in nietszeggendheid. *Wij* geven het gebeuren zelf weer. *Het gebeurt pas in ons verslag*. Dat is de definitie van *literatuur*.”
(J.H. Donner, 1978)

team	klasse	wedstrijd	uitslag	#	MP	BP	klass.
P1	KNSB 3 ^C	Promotie 1 - Amersfoort 2 Oosten-Toren 1 - Promotie 1	4½ - 3½ 3 - 5	2	4 / 4 = 100 %	9½ / 16 = 59,4 %	4 ^e
P2	HSB Pr	Promotie 3 - Promotie 2	5 - 3	1	0 / 2 = 0 %	3 / 8 = 37,5 %	8 ^e -10 ^e
P3	HSB Pr	Promotie 3 - Promotie 2	5 - 3	1	2 / 2 = 100 %	5 / 8 = 62,5 %	1 ^e -3 ^e
P4	HSB 1 ^B	Promotie 4 - SHTV 3	4 - 4	1	1 / 2 = 50,0 %	4 / 8 = 50,0 %	3 ^e -6 ^e
P5	HSB 2 ^C	DSC 7 - Promotie 5	5½ - 2½	1	0 / 2 = 0 %	2½ / 8 = 31,3 %	7 ^e -8 ^e
P6	HSB 3 ^A	Promotie 6 - Promotie 7	3½ - 4½	1	0 / 2 = 0 %	3½ / 8 = 43,8 %	5 ^e
P7	HSB 3 ^A	Promotie 7 - Promotie 6	4½ - 3½	1	2 / 2 = 100 %	4½ / 8 = 56,3 %	4 ^e
KNSB-beker		Leiderdorp - Promotie	2½ - 1½	uitgeschakeld			

Hans Ree over Viktor Kortchnoi [1]

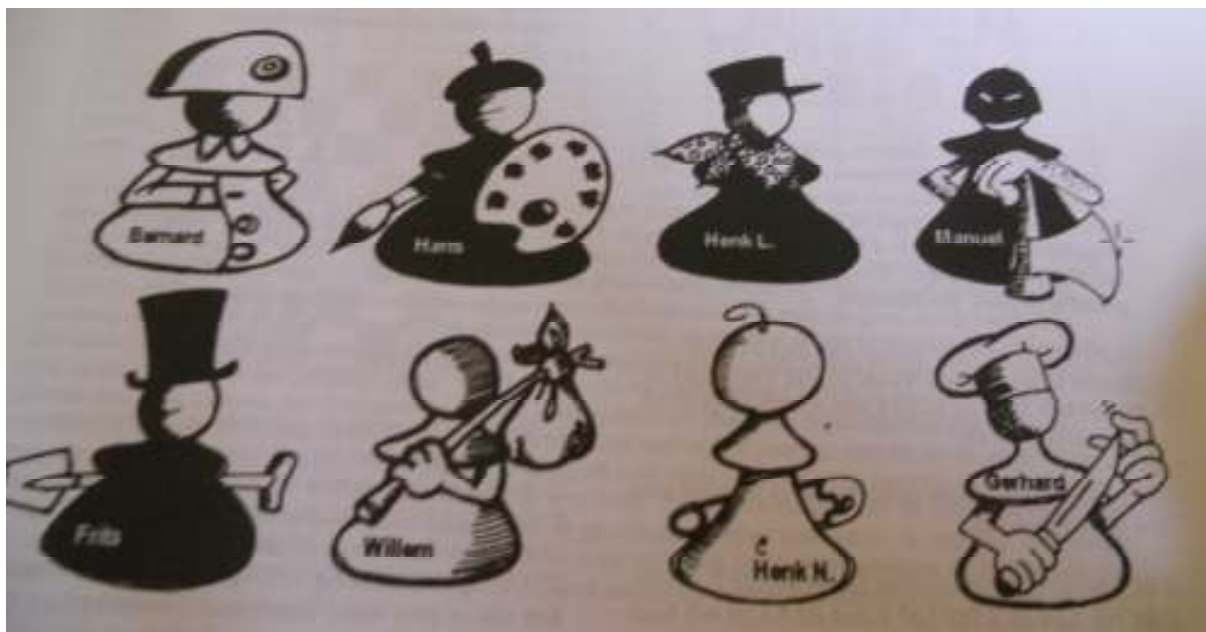
Verschillende samenlevingen creëren verschillende manieren van bedrog, en in de Sovjet-Unie werd bedrog in het schaken vaak van hogerhand opgelegd. Kortchnoi schrijft dat hij in 1947, toen hij het jeugdkampioenschap van zijn land had gewonnen, geschokt was toen hij vernam dat een van de deelnemers gedwongen was geweest om tegen hem te verliezen, voor het algemene belang van het jeugdschaak. Hij behandelt een lange rij van soortgelijke incidenten. Soms gaat het om bevelen van hogerhand, soms zijn het privé-samenzweringen.

Soms is het ingewikkeld. Bronstein bekend tijdens het Sovjetkampioenschap van 1960 dat hij met opzet van Geller heeft verloren, om goed te maken dat Krogus met opzet had verloren van Gellers concurrent Petrosian. Bronstein wilde niet dat Petrosian op die manier kampioen zou worden en hielp daarom Geller een handje.

'En ik dan?' vroeg Kortchnoi. Hij was zelf ook in de race voor de titel en werd gedupeerd door de hulp aan Geller. 'Jouw stelling was al slecht en Petrosian moest gestopt worden' zei Bronstein. Kortchnoi schrijft: 'Deze dialoog, beste lezer, zal u er zeker van overtuigen dat het in de Sovjet-Unie een waarlijk heroïsche prestatie was om het nationale kampioenschap op eerlijke manier te winnen.'

Voor mij liggen twee oude clubbladen, het zijn de nummers 47-1 en 48-1. In het eerste clubblad staat een artikel "Dresden 1998", in het tweede een bijdrage "Dresden 1999". Nu volgt dus "Dresden 2010".

Wat schreef ik eigenlijk in de twee Dresdener artikelen van de vorige eeuw? In het artikel van 1998 liet ik me vooral leiden door het roemruchte bombardement dat de stad in februari 1945 trof en de voor mij persoonlijk nogal bizarre omstandigheid dat mijn schoonvader zich als krijgsgevangene in deze stad ophield toen de bommen vielen. Maar natuurlijk ging ik ook op de prestaties van de Promotiaanse deelnemers in. Toen waren dat Hoorweg, Bannink, Broekman, Noordhoek, Luitjes, Eggink en ik. In het artikel van het jaar daarop schreef ik over de gelijkenissen tussen de toernooien van '98 en '99 en de verschillen. Dat liep wat uit de hand en zo kwam ik te filosoferen over de "wederkeer-stelling" van Poincaré. Als u dit ietwat esoterische / licht krankzinnige gedachte-experiment nog eens wilt nalezen, dan hoop ik dat u het desbetreffende nummer bewaard heeft; op de Promotiewebsite staat het helaas niet. In 1999 deden alle bovengenoemde personen ook weer mee, maar nu aangevuld met onze Meijer. In het clubblad wordt mijn artikel gevolgd door dat van Bernard. Hij laat een aantal partijen zien. Onder deze partijen is zijn indrukwekkende remise tegen de Dresdener grootmeester Uhlmann en zijn eveneens indrukwekkende tegen de Russische grootmeester Saltaev. Met iets meer geluk (?) had Bernard uit deze twee partijen evenzoveel punten kunnen halen. Er is verder een partijenbijdrage van Hans en een observerende van Gerhard. Tenslotte is er het melancholieke stuk van Frits, "Leider in Moskou", waarbij Moskou eigenlijk met au geschreven had moeten worden. Het ging namelijk om het antwoord dat Suetin gaf toen Frits hem vroeg waar hij woonde. Achter dit artikel heeft Frits acht pionnetjes afgebeeld, zoals die ook in Schaakbulletin stonden, waar Frits zelf nog aan heeft meegewerkt (zie figuur). Bernard wordt hierbij zeer terecht getypeerd als Napoleon, Hans niet minder terecht als kunstschilder. Henk Luitjes als een aards type. Ikzelf als beul, hetgeen van inzicht getuigt. Frits portretteert zichzelf vervolgens als doodgraver - humor heeft Frits altijd gehad. Willem is de vrolijke flierefluter en Henk Noordhoek de man met de veiligheidsspeld. Dit laatste is op verschillende manieren te duiden, in alle gevallen raak. Gerhard is de kok met het scherpe mes. Het is maar goed dat ik deze editie bewaard heb...

Er is sedert 1999 veel veranderd, om te beginnen op het persoonlijke vlak. Henk Luitjes zou een klein jaar na dit toernooi ten grave gedragen worden, in luttele maanden gevelld door een agressieve vorm van kanker. Hans Meijer is inmiddels niet meer "onder handbereik", Frits Hoorweg is geen lid van Promotie meer en heeft het schaken eraan gegeven - geloof ik.

Een verdere essentiële verandering is de mate van verbreiding van het Internet. In 1999 was de toernooiwebsite niet gangbaar, nu wel. Het gevolg is dat u niet meer op de hoogte gebracht hoeft te worden van de resultaten: wie ze wilde weten kon ze iedere toernooiday van Internet lezen. Daarom zal ik in weinig over de uitslagen schrijven; het gaat me om heel andere dingen. Op alle open toernooien spelen tegenwoordig jonge kinderen mee, goed getraind en vaak verbazingwekkend rijp als schaker. Voorts beschikt “iedereen” over laptops waar al uw toernooipartijen in opgeslagen zijn. De professionalisering is ook onder amateurs enorm toegenomen sinds 1999.

Dresden 2010, eindelijk. De deelnemers waren Bernard, Willem, Henk en ondergetekende. Elf jaar na het laatste oponthoud dus weer terug. Alleen, er werd niet meer gespeeld in het voormalige Pionierspaleis, Schloss Albrechtsberg, waar wij eerder hadden gespeeld onder de kroonluchters en in soms verstikkende hitte. Het Ramada hotel waar nu werd gespeeld, lag in het zuidelijke deel van Dresden, ver van de Elbe en was modern en van alle gemakken (airco) voorzien. Bij navraag bleek dat het jaarlijkse toernooi al een kleine tien jaar op deze locatie zat. Ook de manier waarop het toernooi nu werd verspeeld was anders dan voorheen. Het begon voor alle deelnemers als een Knock-Out toernooi en wie daar uit werd gegooid ging automatisch naar het Open Toernooi over met behoud van zijn behaalde punten. Als er remise werd gespeeld moest middels rapid of zelfs blitz een beslissing worden geforceerd en *dat* resultaat telde dan. In de einduitslag staan Bernard en Willem op 6 punten, Henk op 5½ en ik op 4½. Twee keer wist listige Henk een bloedjonge tegenstander in de barrage te slopen en ikzelf werd via een barrage uit het KO-toernooi gezwiept. De anderen waren nooit bij een barrage betrokken. Het *echte* aantal behaalde punten is dus 6 voor Bernard en Willem, 5 voor mij en 4½ voor Henk. Dat u vooral geen verkeerde indruk krijgt van de verhoudingen!

Het sociale kader van het toernooi werd ernstig bepaald door de heersende temperaturen. Als het wat koeler was, dan waren de temperaturen rond de dertig graden. Op de heetste dagen - en dat waren er verscheidene - liep het kwik naar de 39! Het gevolg was dat men zich des ochtends vooral binnenshuis ophield en anders in de van airco voorziene auto van Willem of op een koel terras. Gewandeld in de natuur werd er niet en niemand deed moeite om een berg op te zoeken - zelfs Henk niet. Aangezien de partijen meestal om twee uur in de middag begonnen moest er voor die tijd wat gegeten worden. Veel drinken was sowieso levensnoodzaak. Het zoeken naar een goede tent nam wel eens wat tijd in beslag, maar succes bleef niet uit. Zo kwamen we bij een Gasthof waarvan de waard een toonbeeld was van oprechte klantvriendelijkheid en hij vertoonde ook nog eens opzienbarende gelijkenis met de bondscoach van het Nederlands Elftal. À propos, in Dresden konden wij in een behoorlijke eettent de troostfinale en de echte finale van het WK volgen. Dat hebben we dan ook gedaan. En zo tussen al die Duitsers werd dat een lichtelijk genante affaire. Ik zal niet zeggen dat we genoten hebben van het spel van de oranje jongens. Neen, dat zal ik zelfs helemaal niet zeggen. Nadat er in de eerste helft een ongehoord aantal doodschoppen door de Nederlanders was uitgedeeld wisten we eigenlijk al genoeg. Want ja, als je het niet gewoon voetballend kunt bolwerken... Licht katterig was ik wel, maar dat heb ik natuurlijk niet laten merken.

De klassieke gebouwen van Dresden (Zwinger, Frauenkirche) lagen in de vorige eeuw nog in puin. Als onderdeel van de wederopbouw van het Oosten van Duitsland waren er al langer plannen om ze in hun oude glorie te herstellen, iets wat de gestaalde kaders van het proletariaat ruim veertig jaar hadden weten te vermijden. Op een dag dat de temperatuur het enigszins toestond zijn Henk, Willem en ik toch maar even de stad in gegaan. Ik moet zeggen dat ik blij was dat ik nu eindelijk eens een fototoestel had meegenomen, want de verbetering was aanzienlijk en verdiende het om vastgelegd te worden. Ik vond het zelfs moeilijk het Dresden zoals wij dat in 1998/9 hadden aanschouwd nog te herkennen. Ook “Das blaue Wunder”, de brug over de Elbe uit het eind van de negentiende eeuw, werd nogmaals bezocht. Ik heb mij daarbij fotografisch tegoed gedaan aan het mooie lijnenspel uit ijzer - de enige echte reden waarom de (lichtblauwe) brug mij interesseert.

Op een van de warmere dagen maakten wij een toertje langs de Elbe naar Pirna. In de etalage van een boekhandel stond een heerlijk perverse publicatie uitgestald: Henri Sanson, Tagebücher der Henker von Paris. Hier was geen lang overleg nodig. Alles en nog veel meer over de techniek van het radbraken en guillotineren, hoopte ik vurig. Een iel vrouwtje en een ietwat sullige manspersoon, typetjes uit een lachfilm, waren maar wat blij dat ze deze winkeldochter kwijt konden. Aan een ongeschoren tiepje nog wel!

Tijdens deze warme dagen kwam Bernard met iets geheel nieuws. Ook hij heeft natuurlijk bizarre trekjes, maar ik raakte serieus verontrust door het volgende voorval. "Zeg Manuel, weet jij wat een Romeinse douche is?" Zijn gezichtsuitdrukking verried onmiskenbaar in welke richting ik het zoeken moest. "Zoiets als een Golden Shower?" antwoordde ik met opgetrokken wenkbrauwen. "Bijna goed. Het is erotisch onderkotsen." Ik viel zowat van mijn stoel, maar herstelde me en overzag vliegensvlug de situatie. Kijk, dat Bernard op zichzelf is gaan wonen zou normaalgesproken een goede zaak zijn, maar ik vrees dat er ontsporingen plaatsvinden. In het vrijgevochten Leiden gebeurt veel waar een naïeve provinciaal door bedorven kan worden. Ik ben bang dat Bernard zich inlaat met verkeerde types in de plaatselijke zuiptenten en dat men de armste heeft wijsgemaakt dat het onderkotsen, wat ongetrainde drinkers wel eens overkomt, een verdomd erotische aangelegenheid is. Men heeft daar een sjieke naam aan gehangen. Zo moet het ongeveer zitten. Het ligt niet op mijn weg Bernard voorlichting te geven, maar als dit zo doorgaat zal hij de status van begeerlijke vrijgezel nimmer verlaten. Dat moet iemand hem even vertellen, niet? Ik vermoed overigens dat hij in zijn partij met de 2600+ grootmeester Moiseenko er even aan gedacht heeft om het bord onder te kotsen, toen hij een remise toreneindspel alsnog verloor. Met erotiek heeft dat niets, maar dan ook niets te maken. Trouwens, nu we toch bezig zijn ... zowel Willem als Henk als ik werden na elkaar ingedeeld tegen een zestienjarige jongedame met de naam Saskia Stark. Op haar rating afgaande moet zij ongeveer zo sterk zijn als ik. Willem was als eerste aan de beurt om haar te verslaan. De jongedame was ons al eerder opgevallen vanwege het feit dat zij door Moeder Natuur uitgerust was met twee sterke wapens - nog afgezien van haar uitstekende landingsgestel. Willem had er last van dat zij die twee wapens soms ostentatief op tafel uitstalde. Deze techniek had succes en Willem berustte in remise, nadat hij het grootste deel van de partij flink onder zijn niveau had zitten spelen. Ik vermoed zomaar dat hij na de partij tegen haar gezegd heeft "Sie sind eine starke Dame". Als u het woordenboek er even bijhaalt, dan kunt u zelf ontdekken dat dit niet per se een compliment is. Enfin, met de andere Hollanders wilde Saskia Stark prompt niet meer analyseren. In de volgende ronde reeds mocht ik een Franse Verdediging voeren tegen de liederlijke outfit van de jongedame. De verdediging was een doorslaand succes, dat wil zeggen dat ik niet verloor. Vervolgens mocht Henk de machtige wapens inspecteren. Henk was zichtbaar geïntimideerd, speelde nog passiever dan anders en nam de remise maar al te graag aan. Bernard vertelde later dat er ooit in een toernooi protest was aangetekend tegen het gebruik van zulke wapens, maar dat de protesterende manspersoon alleen maar de risee van het toernooi was geworden. Tja, soms kun je gewoon niet winnen.

Maar... Dresden 2010 heeft nog meer moois opgeleverd. Willem haalde zijn eerste resultaat ooit tegen een grootmeester. In een Stonewall wist hij zijn Hongaarse opponent in een eindspel te verlokken met een over het ganse bord slingerende pionnenketen en een hopeloze loper tegen paard. Willem was de man met de hopeloze loper. Alleen ... het eindspel was niet te winnen en toen de grootmeester in arren moede een pionneneindspel forceerde was hij de enige die een risico liep. Het werd remise. Dat Bernard tegen getitelde spelers moest aantreden lag voor de hand, maar ook Henk kreeg zijn deel. Hij mocht tegen Ivan Farago en zag in de database dat er zo'n slordige duizend partijen waren waarin de Hongaarse grootmeester de Russische variant van de Grünfeld toepaste. Henk legde het hoofd al bij voorbaat in de schoot. Ik ried hem nog gewoon van de partij te genieten, maar dat kwam niet helemaal aan. Regelmatig kwam ik aan zijn bord kijken en elke keer was de Hongaar weer wat opgeschoten. Zonder poespas werden torens en dame van Noordhoek in de noordhoek gedreven en met geruisloos positieospel werd Henk vervolgens tot overgave gedwongen. Ik had onmiskenbaar leedvermaak terwijl ik de gang van zaken inspecteerde. Foei.

Nu we het toch over Henk hebben, hij heeft ons allen - ook zichzelf - flink te grazen gehad. Hij is altijd degene die geschikte onderkomens uitzoekt en doet dat doorgaans voortreffelijk. Toen hij op Internet het pension zag waar wij uiteindelijk zouden verblijven, op enkele minuten lopen van de speelzaal, kreeg hij ook een foto van de gastvrouw onder ogen. Type strenge meesteres - zonnebank - FKK stranden. Henk gedroeg zich als een naïeve intellectueel en vond dus dat hij zich door dergelijke vooroordelen niet moest laten leiden. Kortom, hij boekte het onderkomen. Had Henkie zijn onderbuikgevoel dit keer maar eens vertrouwd! Tijdens het eerste ontbijt al kreeg ik een standje omdat er water in de badkamer was aangetroffen buiten de douchecel. Voor een goed begrip: het ging hier bepaald niet om een overstroming. Vervolgens werd er bij voortduring gemekkerd over een openstaand tuinhokje waardoor het hondje - klein en geschikt voor een rotschop - de wijde wereld in zou kunnen trekken. Het grote raam in het appartement van Willem en Bernard moest op heel speciale manier worden geopend en dat

ging bij de heren niet altijd zoals het volgens mevrouw de Feldweibel moest. Bernard moest het ontgelden. Niet Willem dus, maar Bernard. Overigens bleek direct bij aankomst dat de vrouw des huizes iets voor ons verzwegen had. Details doen er verder niet toe, maar voor Willem was dit alles aanleiding om ons af en toe te onderhouden over het belangrijke onderwerp van de klantgerichtheid en hij contrasteerde haar puur op geldelijk gewin gerichte handelen met dat van die eerder genoemde vriendelijke waard. Ik wens deze alinea te besluiten met de opmerking dat u van goeden huize moet komen om mij ervan te overtuigen dat onze gastvrouw *geen* Stasi-medewerker is geweest.

Laat ik mijn persoonlijke balans opmaken. De toernooien van 1998 en 1999 hebben een grotere indruk op mij gemaakt dan dit toernooi. Dat had onder meer te maken met de ambiance - een slot is en blijft iets anders dan een zakenhotel. Na de partij werd er niet meer als vanouds geanalyseerd met alle flauwekul daaromheen. De laptop waarin Fritz verstopt zat gaf het meedogenloze oordeel in seconden en ontdekte combinaties waar de onzen ze hadden gemist, zoals een opvallende in de partij tussen Broekman en Saskia Stark. Slechts een keer hebben we nog in een park in het gras onze partijen van de vorige dag de revue laten passeren. Het gekibbel tussen Bernard en Willem aangaande de merites van een uit het Frans ontstane stelling was hoogst vermakelijk, maar het was de enige keer. Ik heb mijn eigen schaken tot nu toe niet echt genoemd. Mijn grootste teleurstelling ervoer ik in de voorlaatste ronde. Ik overspeelde een zwakkere tegenstander in een scherpe openingsvariant volkomen, zijn positie was een ruïne. Desondanks kon ik de partij niet in stijl, snel beëindigen. Sterker, ik liet de partij remise lopen. In 1999 klaagde ik al over het niveau van mijn partijen en nu doe ik dat weer. Moet ik wel aan toernooien blijven meedoen? Thuisgekomen heb ik troost gezocht in de "Tagebücher" die ik in Pirna had aangeschaft. Opnieuw werd ik teleurgesteld. Het literaire niveau leek me verdacht hoog voor lieden wier achtenswaardig werk het is om lijven te vernietigen. En ja hoor, in een nawoord werpt de uitgever het vraagstuk op van de authenticiteit. Op z'n best is de zaak niet duidelijk. En terwijl ik deze zinnen schrijf hoor ik onder mijn hersenpan zachtjes treurige vioolmuziek opklinken, zoals op het eind van een aftandse snotterfilm uit de jaren vijftig. Shit, word ik ook nog een sentimentele ouwe zak!

□

Attentie!

Het competitie-schema van de HSB vertoont dit jaar enkele merkwaardigheden. Hoewel het de bedoeling is dat elk team ongeveer 1 maal per maand een wedstrijd speelt, zijn er dit seizoen verschillende teams die 2 maal in 1 maand spelen, en sommige daarvan zelfs 2 weken achter elkaar. Voor Promotie geldt dat voor de volgende wedstrijden:

- P2: donderdag 25 en dinsdag 30 november (slechts 5 dagen na elkaar!)
- P3: dinsdag 11 en maandag 24 januari
- P5: dinsdag 15 en dinsdag 22 februari
- P6: dinsdag 8 en dinsdag 15 maart

Gelieve hier goede nota van te nemen.

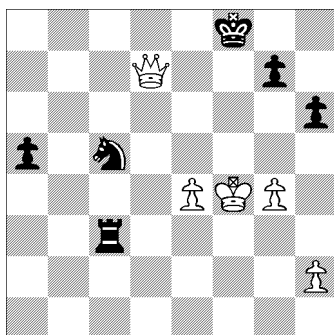
Hans Ree over Max Euwe

We kenden elkaar ongeveer twintig jaar, maar ik heb hem nooit Max genoemd, altijd 'meneer Euwe'. Donner ontliep de moeilijke keuze tussen het voor hem te familiale 'Max' en het te formele 'meneer Euwe' door hem altijd aan te spreken als 'grand-maitre'. Mevrouw Euwe noemde hij vaak de grand-maitresse.

Een jongere generatie dan de mijne had geen problemen meer met de aanspreekvorm. John van der Wiel, die met Euwe in het team van de schaakclub Volmac-Rotterdam speelde, noemde hem ondanks het leeftijdsverschil van bijna zestig jaar altijd gewoon Max en was ervan overtuigd dat Euwe dat het prettigst vond.

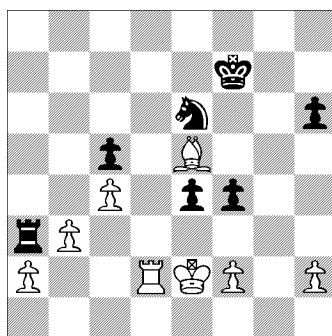
Het toernooi in Dresden zit erop. Het stond in het teken van afnemende schaakkwaliteiten in relatie met de leeftijd. Een forse discussie is gevoerd met Manuel die de handdoek in de ring wil gooien. De grondoorzaak is echter niet de leeftijd maar hoe je met problemen op het schaakbord omgaat. Je zal wat meer aan tactiek moeten doen (Boekje van Nunn) en je zal wat beter geconcentreerd achter het bord moeten zitten. Ik merk dat het laatste wel moeilijk is. Je gaat wat makkelijker tegen het leven aankijken en gaat wat meer relaxt om met een schaakpartij. Terwijl de adrenaline juist door het lichaam moet stromen. Fritz maakt het er ook niet gemakkelijker op. Kwam je vroeger nog weg met het idee een redelijke partij gespeeld te hebben, tegenwoordig wordt het falen in elke partij weer genadeloos vastgesteld. Om moedeloos van te worden.

Nieuw toernooi, nieuwe kansen. 8 van de 9 partijen goed geconcentreerd gespeeld. Voor mijn doen een uitstekend resultaat gehaald (6 uit 9). Gewonnen van diverse sterkere spelers en een eerste resultaat tegen een grootmeester. Mijn speelstijl was als vanouds. Met de rug tegen de muur. Goed geconcentreerd, want mijn tegenstander kan er ook niets van en er komt nog wel een fout voorbij.

Mijn partij met zwart tegen Hutschenreiter (2066). Wit aan zet. Na een felle strijd ontstond de stelling hiernaast op het bord. Remise dreigt via een vesting. Wit gaat eerst maar eens het pionnetje op a5 ophalen. Herkent U het probleem? In de schaakpsychologie noemt met dit een restbild. Een van de grondoorzaken van blunders. Je rekent maar houdt er geen rekening mee dat op de plaats van het paard een toren kan verschijnen. Want in je gedachte staat daar nog een paard. Ook al heeft het paard gespeeld. Er blijft een restbeeld van een paard over en het veld is dus niet toegankelijk

Mijn tegenstander heeft op dit moment gerekend en de zetten verder automatisch uitgevoerd. Het ging als volgt: 61. Dd8+ Kf7, 62. Dxa5 Pe6+, 63. Kf5 Tc5+, en de stukken kunnen in het doosje.

En wat vindt U van deze stelling. Met zwart tegen R. Böhm (2187). Wit aan zet. Bernard heeft mij uitgebreid de les gelezen en vindt dat wit hier gewonnen staat. Is misschien ook zo. Maar zwart heeft compensatie. Om a2 te redden moet wit daar met de koning naar toe. Zwart speelt zijn koning naar f5 en dreigt een vrijpion te creëren ondersteund door zijn koning. Verder dreigt er via Pd4 een pionnenfront te ontstaan in het centrum. Na lang denken offerde wit zijn loper tegen 2 pionnen: 41. Lxf4 Pxf4+, 42. Ke3 Pd3, 43. Kxe4 Pb4, en wit ging er redelijk geruisloos af.

□

Hans Ree over Rob Hartoch

Ieder jaar speelde hij op de kermis op de Amsterdamse Nieuwmarkt een simultaan aan het reuzenrad. De tegenstanders in hun kooien draaiden met een schaakbord voor zich aan hem voorbij, deden een zet als ze beneden waren en dan moest Rob snel een tegenzet doen voor de vogel gevlogen was. Zulke dingen vond hij erg leuk.

Op de voorpagina van de eerste Schakend Nederland die ik van de KNSB in februari 1966 toegezonden kreeg staat een foto van Bent Larsen die een kloksimultaan tegen de Europese jeugdkampioenen geeft. Hij scoorde slechts 5.5 punten uit 12 partijen maar hij trof onder zijn tegenstanders dan ook latere grootmeesters als Hans Ree en Viktor Kupreichik. Het was mijn kennismaking met de schaker die lange tijd de beste van het westen was. Een jaar later won hij met overmacht het interzonale toernooi van Sousse. Ik was diep onder de indruk. Larsen won dit toernooi met 15.5 uit 21. Viktor Korchnoi, Yefim Geller en Svetozar Gligoric deelden met 14 uit 21 de tweede plaats. Bobby Fischer liep halverwege uit dit toernooi weg. Onderstaande foto sierde de voorpagina van het toernooiboekje. Larsen, die op 4 maart 1935 in een klein dorpje in het noord-westen van het Deense Jutland, ter wereld kwam, is op deze foto 32 jaar oud.

Het lukte Larsen niet om wereldkampioen te worden maar hij werd wel de eerste schaakmiljonair. Hij werd het dankzij het grote aantal betaalde artikelen dat hij schreef. Die waren zo geliefd dat hij meer tijd aan het schrijven van die artikelen besteedde dan aan het voorbereiden en spelen van partijen. Vaak vroegen spelers aan de organisatoren van een toernooi of zij op een andere verdieping dan Larsen gehuisvest konden worden omdat zijn typemachine dag en nacht ratelde.

Zijn absolute hoogtepunt bereikte Larsen in 1970 toen hij tijdens de match van de USSR tegen de Rest van de Wereld het eerste bord voor zijn rekening nam. Zelfs Fischer moest erkennen dat de prestaties waarop Larsen

toen kon bogen beter waren dan die van hemzelf. Larsen won zijn mini-match tegen Boris Spassky en Leonid Stein met 2.5 tegen 1.5 en Fischer versloeg aan het tweede bord Tigran Petrosjan met 3 tegen 1. Zij konden echter niet verhinderen dat de Rest van de Wereld met 19.5 tegen 20.5 van de USSR verloor.

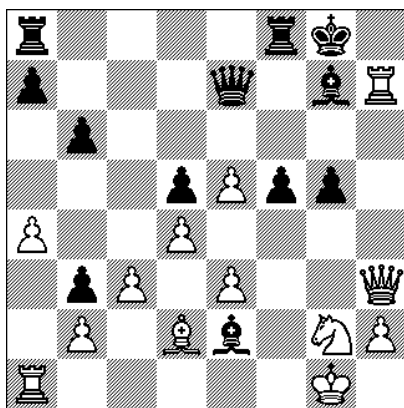
Ik heb één boekje in mijn bezit dat door Larsen geschreven is. De titel is: "Bent Larsen, Master of Counter-Attack". Larsen, de meester van de tegen-aanval. Larsen noemt zichzelf een agressieve speler. Dat komt, schrijft hij, omdat hij niet van remises houdt. Wat mij bij het weer doorbladeren van dit boekje met name opvalt is de voorkeur die Larsen had voor de vreemde vogels onder de openingen zoals de Larsen opening (1.b3), de Aljechin verdediging (1.e4 Pf6) en de Bird (1.f4). De toelichting die hij bij zijn partij tegen Gipslis in Sousse, zie verderop, na de zestiende zet geeft is veelzeggend: "Nu is mijn damepion solide verdedigd terwijl zijn partner op d4 een aanvalsobject kan worden. En dan is er veld c4 voor het paard. Zwart heeft al enig voordeel. Hoe kan dat? In de opinie van velen is de Aljechin verdediging geen erg goede opening. Misschien hebben ze gelijk, maar als wit er sterk van overtuigd is dat deze opening erg slecht is dan speel ik haar graag. Schakers zijn zo zorgeloos als ze wit hebben."

Zijn hele leven lang schaakte Bent Larsen. Hij verliet ons op 9 september 2010. Hij woonde met zijn vrouw in Buenos Aires, Argentinië.

Hieronder zeven partijen van Larsen die om diverse redenen grote indruk op mij maakten.

[1] Bent Larsen – Theo van Scheltinga,
Hoogovens, Beverwijk, 1964

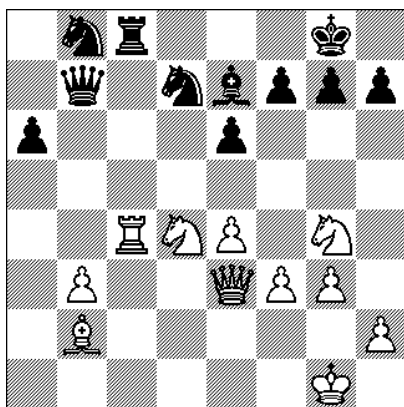
1.f4 Pf6 2.Pf3 d5 3.e3 g6 4.Le2 Lg7 5.0–0 0–0 6.d3 b6 7.a4 Lb7 8.De1 c5 9.Pbd2 Pc6 10.Dh4 e6 11.Tf2 Pb4 12.Pe1 Pe8 13.Dh3 Pd6 14.g4 f5 15.gxf5 exf5 16.Pdf3 Pf7 17.c3 Pc6 18.d4 Pa5 19.Ld1 c4 20.Pe5 Pxe5 21.fxe5 Pb3 22.Lxb3 cxb3 23.Pg2 Dg5 24.Tf4 De7 25.Ld2 La6 26.Th4 g5 27.Txh7 Le2. Larsen: Op dit moment kwam de Nederlandse meester Eduard Spanjaard de zaal binnen. Hij vroeg of er nog iets interessants gaande was. "Ja, Larsen staat verloren." zei Hein Donner. Dat leek me een correcte evaluatie van de positie. Zwart heeft tot nu toe goed gespeeld maar de situatie is nog steeds zo moeilijk dat het nuttig lijkt het advies van een beroemde Franse generaal op te volgen: "Mijn centrum is doorbroken, mijn flanken trekken zich terug, ik val aan!"

28.c4 Lxc4 29.Pf4 gxf4 30.Kf2 fxe3+ 31.Lxe3 f4
32.Ld2 Kf7 33.Dh5+ Ke6 34.Dg4+ 1-0 Larsen: Het
was mooi vermaak voor Spanjaard.

[2] Bent Larsen – Aleksandar Matanovic,
Zagreb, 1965

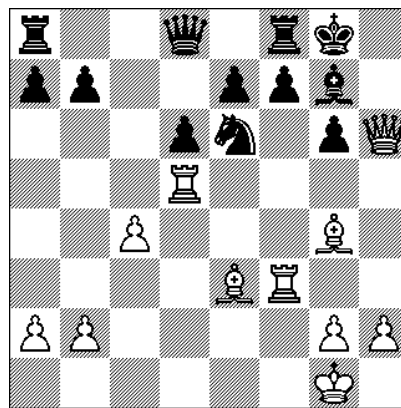
1.c4 Pf6 2.g3 e6 3.Lg2 d5 4.Pf3 Le7 5.0-0 0-0 6.d4
Pbd7 7.Pbd2 c6 8.b3 b6 9.Lb2 Lb7 10.Tc1 Tc8 11.e3
dxc4 12.Pxc4 c5 13.De2 cxd4 14.Pxd4 Lxg2 15.Kxg2
Pc5 16.Tfd1 Dd5+ 17.f3 Tfd8 18.e4 Db7 19.Pe5 Lf8
20.Tc2 Te8 21.Tdc1 Pfd7 22.Pg4 Pa6 23.a3 Pab8
24.Tc4 a6 25.Dc2 Txc4 26.Dxc4 b5 27.Dc3 b4 28.axb4
Lxb4 29.De3 Le7 30.Tc4 Tc8 Larsen: Een ernstige
fout. Misschien dat mijn tegenstander mijn volgende zet
nog zag maar niet de daaropvolgende.

31.Pxe6 Txc4 32.Ph6+ 1-0

[3] Bent Larsen – Tigran Petrosian
Piatigorsky Cup, Santa Monica, 27-07-1966

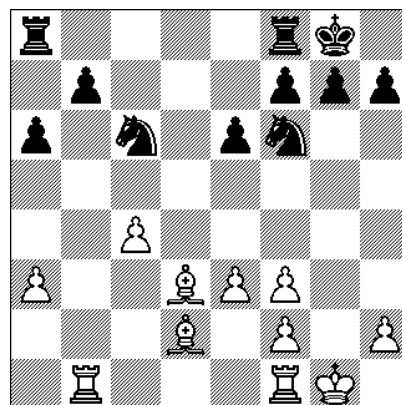
1.e4 c5 2.Pf3 Pc6 3.d4 cxd4 4.Pxd4 g6 5.Le3 Lg7 6.c4
Pf6 7.Pc3 Pg4 8.Dxg4 Pxd4 9.Dd1 Pe6 10.Dd2 d6
11.Le2 Ld7 12.0-0 0-0 13.Tad1 Lc6 14.Pd5 Te8 15.f4
Pc7 16.f5 Pa6 17.Lg4 Larsen: Een minder goede zet.
Het zwarte paard komt nu in het spel. 17...Pc5 18.fxg6
hxxg6 19.Df2 Tf8 20.e5 Larsen: De mooiste zet van deze
partij. 20...Lxe5 21.Dh4 Lxd5 22.Txd5 Pe6 23.Tf3 Lf6
24.Dh6 Lg7

25.Dxxg6 Pf4 26.Txf4 fxxg6 27.Le6+ Tf7 28.Txf7 Kh8
29.Tg5 b5 30.Tg3 1-0 Larsen: In het toernooiboek
schreef ik dat mijn gevoel voor zelfkritiek niet sterk
genoeg is. Ik neem me mijn zeventiende zet niet echt
kwalijk.

[4] Mark Taimanov – Bent Larsen
Capablanca Memorial, Havana, 1967

1.d4 Pf6 2.c4 e6 3.Pc3 Lb4 4.e3 0-0 5.Ld3 c5 6.Pf3 d5
7.0-0 Pc6 8.a3 dxc4 9.Lxc4 La5 10.Dd3 a6 11.dxc5
Dxd3 12.Lxd3 Lxc3 13.bxc3 Pa5 14.Tb1 Ld7 15.c4
La4 16.c6 Lxc6 17.Ld2 Lxf3 18.gxf3 Pc6 Larsen: Men
zegt dat ik niet om het loperpaar geef, maar dat is
onjuist. Hoewel zwart in het Nimzo-Indisch vaak een
van zijn lopers voor een paard op moet geven zou ik het
haten dit zonder enige compensatie te moeten doen.

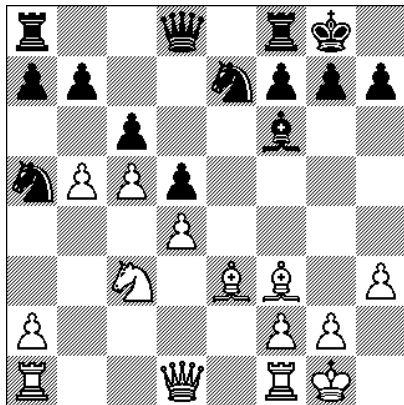
19.Lc3 Tab8 20.Tfd1 Tfc8 21.f4 Kf8 22.Kg2 Ke7
23.f5 e5 24.Lc2 Tc7 25.Kf3 Td8 26.Txd8 Kxd8
27.La4 Pd7 28.h4 g6 29.fxxg6 hxxg6 30.h5 gxxh5 31.Th1
e4+ 32.Kf4 Pe7 33.La5 b6 34.Lxd7 bxa5 35.La4 Pg6+
36.Kf5 Tc5+ 37.Kf6 Pe5 38.Lb3 Ke8 39.Kg7 Pg4
40.Td1 Tg5+ 41.Kh8 Pf6 42.La4+ Ke7 0-1

[5] Aivars Gipslis – Bent Larsen,
Interzonal, Sousse, 1967

1.e4 Pf6 2.e5 Pd5 3.d4 d6 4.c4 Pb6 5.exd6 exd6 6.Pc3
Le7 7.Le3 0-0 8.Le2 Pc6 9.Pf3 Lg4 10.b3 Lf6

11.0-0 d5 12.c5 Pc8 13.b4 P8e7 14.b5 Pa5 15.h3 Lxf3 16.Lxf3 c6 Zie voor het commentaar van Larsen bij deze stelling het begin van dit stukje.

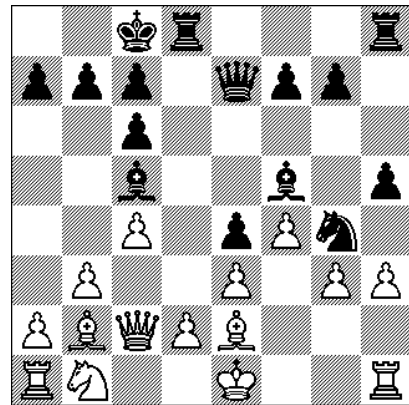
17.Dd3 Pc4 18.Lf4 Pg6 19.Lh2 Lg5 20.bxc6 bxc6 21.Ld1 Lf4 22.Lc2 Lxh2+ 23.Kxh2 Df6 24.g3 Tfe8 25.Kg2 Dg5 26.Kh2 Pb2 27.Df3 Dd2 Larsen: Nu kan wit zijn damepion niet meer verdedigen. Ik sta elke keer weer verbaasd als ik met zulke eenvoudige middelen een winnende positie tegen een grootmeester bereik. 28.Lxg6 hxg6 29.Pd1 Pc4 30.Dc3 Tab8 31.Tc1 Te4 32.Tc2 Dxd4 33.Dxd4 Txd4 34.Te1 a5 35.Kg2 a4 36.Pc3 a3 37.Pa4 g5 38.Te7 Tb4 39.Pb6 Tb2 40.Tc3 Txa2 41.Pxc4 dxc4 42.Tc7 Tdd2 43.Tf3 c3 0-1 Larsen: Terzijde, de Aljechin verdediging deed het niet slecht in Sousse. In vijf partijen kwam ze op het bord en vijf keer was het punt voor zwart.

[6] Milko Bobotsov – Bent Larsen,
Büsum, 1969

1.c4 Pf6 2.Pc3 e6 3.Pf3 Lb4 4.g3 0-0 5.Lg2 d5 6.0-0 dxc4 7.Da4 Pa6 8.a3 Ld7 9.Pb5 De8 10.Pfd4 e5 11.Lxb7 exd4 12.Lxa6 Lh3 13.axb4 De4 14.Lb7 Dxb7 15.f3 Ld7 0-1 Larsen: De kortste partij die ik ooit van een grootmeester won.

[7] Bent Larsen – Boris Spassky,
USSR-World, Belgrado, 31-03-1970

1.b3 e5 2.Lb2 Pc6 3.c4 Pf6 4.Pf3 e4 5.Pd4 Lc5 6.Pxc6 dxc6 7.e3 Lf5 8.Dc2 De7 9.Le2 0-0-0 10.f4 Pg4 11.g3 h5 12.h3

12..h4 13.hxg4 hxg3 14.Tg1 Th1 15.Txh1 g2 16.Tf1 Dh4+ 17.Kd1 gxf1D+ 0-1 Waarschijnlijk de kortste partij die Larsen ooit van een grootmeester verloor. Hij nam in zijn volgende partij onmiddellijk wraak op Spassky.

□

Hans Ree over het hoekveld

Het schaakbord heeft vierenzestig velden, die in de praktijk meestal geel en bruin zijn, maar voor het gemak altijd wit en zwart worden genoemd. Het hoekveld dat voor de witspeler rechtsonder ligt is wit en we zijn daar zo aan gewend dat het pijn aan de ogen doet als het bord verkeerd is neergelegd. Het wordt erg vaak verkeerd neergelegd, niet bij schaakwedstrijden, maar als het schaakbord alleen gebruikt wordt als een decoratief element. Als je een schaakbord ziet in een advertentie of in de etalage van een banketbakker, met velden van witte en bruine chocola, zijn de hoekvelden rechtsonder en linksboven bijna altijd donker. Het bord staat verkeerd. Over de vraag hoe dat komt hebben veel schakers zich al het hoofd gebroken. Onwetendheid kan niet de enige oorzaak zijn, want dan zou het bord maar in de helft van de gevallen verkeerd staan. In werkelijkheid staat het in minstens tachtig procent van de gevallen verkeerd. Het zou kunnen zijn dat niet-schakers het schaakbord mooier vinden als de rechter-benedenhoek zwart is, maar misschien is dat niet de enige juiste verklaring van het raadsel van het verkeerde hoekveld.

In de straat waar ik woon zijn veel antiquairs, die soms oude schaakspellen verkopen. Een goede gelegenheid om het mysterie van het verkeerde hoekveld aan de orde te stellen. 'Weet je wel dat de schaakborden in jouw etalage bijna altijd verkeerd staan?' vroeg ik aan een bevriende antiquair. 'Ja dat weet ik,' zei hij glimlachend en hij legde uit waarom dat zo was.

'Vaak komt er dan een betweter de winkel binnen om te vertellen dat mijn borden verkeerd staan. Ik bednk hem vriendelijk voor zijn correctie. De bezoeker raakt in een goed humeur omdat hij me verbeterd heeft en een tevreden bezoeker is al bijna een klant. Er ontstaat een prettig gesprek, en een goed handelaar weet dat een gesprek vaak de inleiding tot een verkoop is.'.....

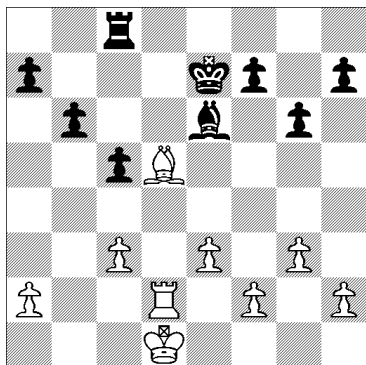
Vroeger, heel lang geleden, kreeg ik training van John Tan. Dit was met nog een aantal jeugdspelers van Promotie. De training kregen we altijd bij John thuis. Tijdens deze training dronken we cola, speelden partijen na en keken naar een partij tussen “echte spelers”.

Eén van die partijen was een partij tussen Boris Spassky en Tigran Petrosian. Niemand van ons wist dat John een grote fan van Petrosian was. De pionstructuur was: wit a4, b4 en zwart a6, b7. Hier moesten we de beste zet vinden. Niemand kwam op de zet b6! Die op een zet van de a- of b-pion reageert met doorschuiven. Dit is een van de dingen die ik onthouden heb.

Als ik op schaakgebied naar John kijk, denk ik ook aan kindertrucjes. Dit zijn eenvoudige stap 2-3-4 trucjes waarbij vaak materiaal wordt gewonnen. John ziet deze trucjes vaak, omdat hij ze eindeloos met ons behandeld heeft bij het lesgeven. Dit zorgt in zijn partijen soms voor situaties waarbij hij snel ziet waar het op tactisch vlak om gaat.

Een van de mooiste dingen in ons spel vind ik persoonlijk een tegenstander ‘te listen’. Een list in het schaakspel kan verschillende dingen zijn: via een trucje materiaal winnen, een schwindel of een grappige actie. De laatste had ik in onze eerste KNSB-wedstrijd van dit seizoen. Thuis speelden we tegen Amersfoort 2. Mijn tegenstander kwam meer dan een uur te laat. Hierdoor speelde ik tegen de teamleider van dit team. Ik kwam wel in een ietsje beter eindspel terecht, maar had nog steeds niet gewonnen. Hierbij speelde de gedachte door mijn hoofd: een 1700-speler kan toch niet zoveel goede zetten doen?

Hier bedacht ik dan ook een list voor. Zie onderstaand diagram.

In dit eindspel is nog niet zo gek veel aan de hand. Wits laatste zet was Lf3-d5, met de bedoeling lopers te ruilen. Dit wilde ik voorkomen omdat hiermee minder stukken op het bord staan, en de winst moeilijker wordt voor zwart. Nu kan ik gewoon Ld7 spelen, maar daar win ik de partij niet mee.

Tijd voor de List dus. Ik keek even rustig naar de stelling, wachtte een paar minuten en speelde toen Ld7. Voordat ik dit deed had ik mijn List in 4 stappen uitgewerkt:

1. Ik keek verschrikt naar de ‘ongedekte’ pion op f7.
2. Hierna keek ik mijn tegenstander aan alsof ik geschrokken was.
3. Daarna keek ik weer naar f7.
4. En toen liep ik snel van het bord weg.

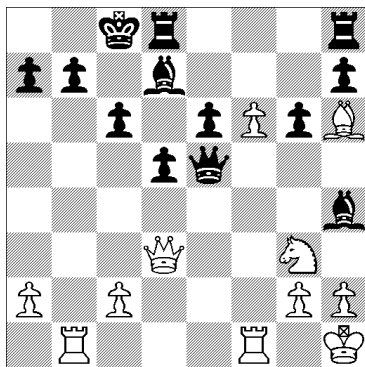
De list slaagde! Terwijl ik aan het rondlopen was, sloeg mijn tegenstander de ‘ongedekte pion’ op f7! Hij had het tussenschaakje op a4 of g4 gemist! Met een woest gezicht gooide hij de stukken op het bord ten teken van overgave. Uiteindelijk won Promotie met 4½-3½!

De grote vraag is natuurlijk of zoiets wel verantwoord is. In deze situatie vind ik van wel. Mijn tegenstander was tijdens de partij iets te nadrukkelijk aanwezig. Ook speelde het feit mee dat ik perse moest winnen. En het is geen vals spelen. Ik geef mijn tegenstander alleen net iets meer ruimte om de verliezende zet uit te voeren.

Gelukkig wonnen we deze wedstrijd, en kreeg ik er een mooi verhaal bij voor mijn listencollectie.

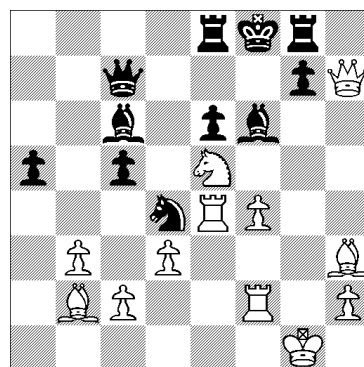
□

Wit/zwart speelt en wint

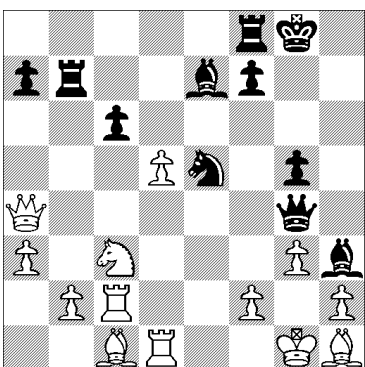
stelling 1

wit
aan zet

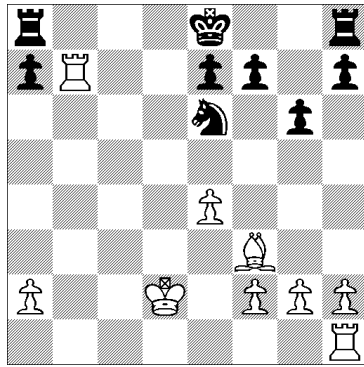
stelling 2

wit
aan zet

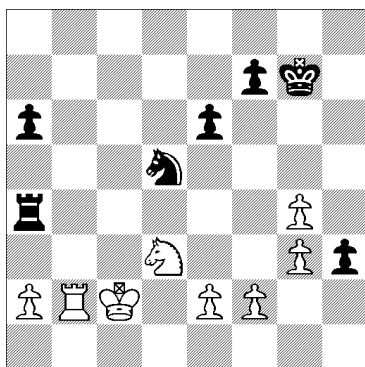
stelling 3

zwart
aan zet

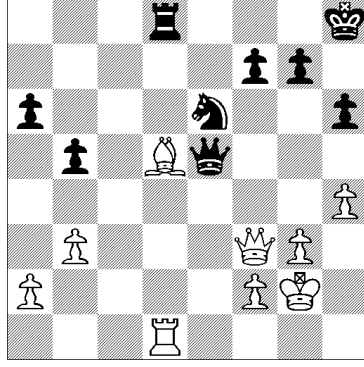
stelling 4

zwart
aan zet

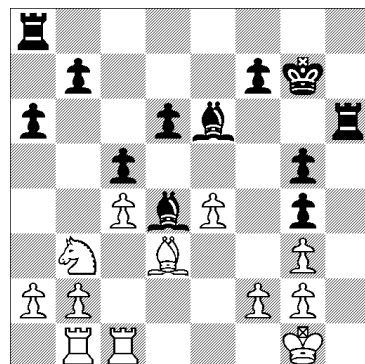
stelling 5

zwart
aan zet

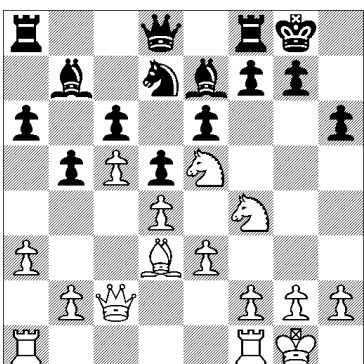
stelling 6

wit
aan zet

stelling 7

zwart
aan zet

stelling 8

wit
aan zet

Oplossingen: → blz. 29

[bron: www.nrc.nl]

Een veel "gelezen" rubriek in de Promoot is "Wit / zwart speelt en wint". De redactie doet zijn (haar?) uiterste best om iedere keer een achttal interessante opgaven te plaatsen (en U moest eens weten hoeveel tijd daar in gaat zitten....). De meeste stellingen die wij U voorschotelen zijn afkomstig van de website van NRC-Handelsblad (www.nrc.nl), waar (tot voor kort) 5 maal per week zo'n opgave werd gepresenteerd, onder redactie van IM Herman Grooten. De gang van zaken was als volgt: de ene redacteur (RdV) bekeek zo mogelijk dagelijks de opgave-van-de-dag (dat lukte uiteraard niet echt elke dag, maar in het algemeen toch wel zo'n 3 à 4 maal per week), en als hij de opgave geschikt achtte voor de Promoot, dan kopieerde hij de stelling (via print-screen) naar de (Word-)map "problemen", voorzag de pagina van een volgnummer, en zette de oplossing erbij (hetzij zelf gevonden, hetzij de volgende dag op de site gelezen). Enige tijd voor het uitkomen van de volgende Promoot stuurde hij de aldus geselecteerde problemen (meestal zo'n 20 tot 30 stuks) per mail naar de andere redacteur (HA), die alles nakeek en de eindselectie maakte. Dat wil zeggen dat hij ze allemaal een cijfer gaf op een schaal van 1 tot 5 (dat kon ook wel eens een 4+ of zo zijn), en dan de volgnummers van de 8 opgaven met de hoogste score aan redacteur 1 mailde, die er dan publiceerbare diagrammen van maakte en ze samen op 1 pagina zette. Dat cijfer van 1 tot 5 werd overigens bepaald door een aantal factoren: de opgave moest niet zeer moeilijk zijn (er moest rekening worden gehouden met het *gemiddelde* Promotie-lid, het was niet alleen voor 2000+), de oplossing moest niet al te triviaal zijn (dus niet zoiets als de dame offeren en klaar), niet te lang zijn en in het daarvoor bestemde kader passen. En er moesten niet allerlei vervelende en/of moeilijk uit te leggen varianten in zitten, en – last but not least – er moest ook nog een aardige "clou" zijn.

De oplettende lezer heeft natuurlijk reeds opgemerkt dat in de 3^e zin van dit artikel de tekst "tot voor kort" voorkomt. Het is namelijk helaas zo dat de NRC onlangs met deze rubriek gestopt is (net als, tot veler verdriet, met de weblog van Hans Ree). Voor deze en de volgende Promoot is er nog voldoende voorraad, maar daarna zullen we iets anders moeten verzinnen. Misschien de wekelijkse opgave uit de schaakrubriek van voornoemde Hans Ree in de papieren NRC, of opgaven uit de boekjes "Dagschaak" van het AD. Wij willen onze lezers vragen of iemand misschien nog andere geschikte bronnen kent die wij zouden kunnen gebruiken (het liefst iets op het internet). De bron moet niet al te bekend zijn en moet met een zekere regelmaat nieuwe opgaven presenteren. We zijn benieuwd!

□

Hans Ree over Viktor Kortchnoi [2]

In de eerste negen partijen kwam Kortchnoi vier punten voor. Daarna ging Spassky zich vreemd gedragen. Hij zat tijdens de partijen niet meer achter zijn bord, maar bleef in zijn rustkamertje achter de coulissen van het toneel. Vandaar keek hij naar het demonstratiebord waarop de toeschouwers in de zaal de partij konden volgen. Af en toe ging hij naar het bord. om zijn zet te doen en dan trok hij zich weer terug. Kortchnoi klaagde dat hij zich voelde als een deelnemer aan een simultaan, waarin de meester af en toe aan het bord komt en dan weer wegloopt. Hij maakte een paar akelige blunders en Spassky won vier partijen achter elkaar.

Toen ging Kortchnoi hem imiteren door zelf ook in zijn rustkamertje te blijven. Spassky liet de waanzin escaleren door eerst met een zonneklep op zijn zetten te doen en later zelfs met een duikersbril. De toeschouwers zagen een leeg toneel waar af en toe de spelers als elkaar afwisselende weer-mannetjes opkwamen en weer afgingen, een van hen met een duikersbril op zijn hoofd. Zo zag een kandidaten-match om het wereldkampioenschap er in 1977 uit. Kortchnoi won de match met 10½-7½.

De schaakolympiade is voorbij en net als twee jaar geleden maak ik de balans op voor Latijns-Amerika. Wie deed het beter en wie slechter dan vooraf verwacht of gedacht? Verder heb ik voor de aardigheid ook de eindranglijst van Dresden 2008 toegevoegd.

In Khanty-Mansiysk viel het nietige Uruguay in positieve zin op (+28). Het grote Mexico viel nog net iets meer op maar dan in negatieve zin (-36). Chili en Peru die in Dresden ontbraken deden deze keer wel mee en eindigden ongeveer waar ze verwacht werden. De vraag die zich deze keer opdringt bij het bestuderen van de ranglijst is wie hekkensluiter Bolivia gaat helpen? Hoe is het mogelijk dat Bolivia niet minder dan 28 plaatsen lager dan in Dresden eindigde? Wat is er in het land van de auteur van dit stukje aan de hand?

Schaakolympiade Khanty-Mansiysk 2010												
Nr.	Eind 2010	Start 2010	Eind 2008	Delta	ELO	Team	+	=	-	Wtg1	Wtg2	Inwoners (M)
1	17	24	54	7	2572	Brazilië	7	1	3	15	291	193
2	23	18	23	-5	2634	Cuba	6	2	3	14	299	11
3	25	26	68	1	2571	Argentinië	6	2	3	14	281	41
4	44	46	Afw.	2	2449	Peru	6	1	4	13	231	30
5	46	74	114	28	2361	Uruguay	6	1	4	13	227	3
6	53	51	Afw.	-2	2470	Chili	6	0	5	12	261	17
7	54	57	49	3	2456	Colombia	4	4	3	12	255	45
8	72	36	74	-36	2534	Mexico	5	1	5	11	214	108
9	79	84	48	5	2297	Paraguay	4	3	4	11	186	7
10	81	64	66	-17	2397	Venezuela	5	1	5	11	185	30
11	82	80	70	-2	2305	Costa Rica	5	1	5	11	179	4
12	85	65	72	-20	2410	Ecuador	5	0	6	10	219	14
13	90	87	90	-3	2303	Dominic. Rep.	5	0	6	10	192	10
14	94	107	92	13	2165	Panama	4	2	5	10	169	3
15	99	103	87	4	2193	Guatemala	5	0	6	10	161	13
16	108	100	94	-8	2219	Puerto Rico	4	1	6	9	151	4
17	111	125	128	14	2200	Honduras	4	1	6	9	142	7
18	114	104	86	-10	2172	Bolivia	4	1	6	9	117	10
19	Afw.	Afw.	78			El Salvador						6
20	Afw.	Afw.	116			Nicaragua						5
											Totaal	561

Toelichting: Eind 2010 is de positie aan het einde van de Khanty-Mansiysk Olympiade; Start 2010 is de positie aan het begin; Eind 2008 is de positie aan het einde van de vorige Olympiade in Dresden; Delta het verschil tussen Start en Eind 2010 (positief is goed); Elo is de gemiddelde rating van de vijf teamleden; + gewonnen wedstrijden; = gelijk gespeelde wedstrijden; - verloren wedstrijden; Wtg1 de matchpunten (winst 2; gelijk 1; verlies 0); Wtg2 de Olympiade-Sonneborn-Berger-waarde; Inwoners van een land in miljoenen.

De winnaar is deze keer Brazilië dat het iets sterkere Cuba en het ongeveer even sterke Argentinië overvleugelde. Onder leiding van Rafael Leitao (6/10) en Gilberto Milos (5/8) en met twee sterke jongeren in het team deed Brazilië het bijzonder goed. Deze twee veelbelovende jongeren, Alexandr Fier

(6/10) en Andre Diamant (6½/8), waren nog niet zo lang geleden hier in Cochabamba, Bolivia, op bezoek voor een jeugdkampioenschap.

Cuba kwam met Leinier Dominguez (6/10), Lazaro Bruzon (5½/10), Yuniesky Quesada (5½/9), Fidel Corrales (5/8) en Holden Hernandez (4½/7) in het verre Siberië uitstekend voor de dag. De nog jonge en bijzonder sympathieke Yuniesky Quesada was voor en tijdens het kampioenschap van Bolivia 2010 de trainer van Rodrigo Mendoza.

De Argentijnen Diego Flores (5½/11), Ruben Felgaer (5½/10), Fernando Peralta (5/8), Pablo Lafuente (8½/11) en Diego Valerga (1½/4) hadden eveneens een goed toernooi.

Buurland Peru legde met onder andere Julio Granda Zuñiga (5/10), Emilio Cordova (6/10) en Jorge Cori Tello (7½/11) beslag op de 44^e plaats. De Peruaanse dames onder leiding van Deysi Cori Tello (8/11) deden het met plaats 23, niet minder dan twaalf hoger dan vooraf verwacht, nog veel beter. Het gaat crescendo met het Peruaanse schaak.

Het deed me plezier dat Javier Campos Moreno (7/11) weer eens met het Chileense team meeschaakte. Als Chileen die in Spanje woont valt hij meestal buiten de boot. Hij weerde zich uitstekend. Ook eerste bordspeler Ivan Morovic (6½/11) zette een behoorlijke score neer. Campos Moreno versloeg mij tijdens het Andorra Open 2002 in een reguliere partij.

Was het de vorige keer Argentinië dat door de mand viel deze keer waren het Mexico, Venezuela en Ecuador die niet aan de verwachtingen voldeden en in de min eindigden. Zijn zij in Siberië, net zoals de Argentijnen in Dresden, aan het poken geslagen?

Lang zag het er naar uit dat Bolivia niet aan deze olympiade zou deelnemen. Er was geen geld voor de peperdure reis. IGM Oswaldo Zambrana en de Boliviaanse kampioen Boris Ferrufino haakten af. Zij waren niet bereid om zelf ruim tweeduizend dollar op tafel te leggen. Toen gebeurde er iets onverwachts. De tweestrijd om het presidentschap van de FIDE tussen Kirsan Ilyumzhinov en Anatoly Karpov bracht beide kemphanen naar Bolivia. Eerst kwam Karpov die er in slaagde om de Boliviaanse president Evo Morales voor zijn karretje te spannen. Bolivia moest van Evo op Karpov stemmen. Dat had echter niet helemaal het gewenste effect. Vervolgens kwam Kirsan die van Alfonso Ferrufino, de president van de Boliviaanse schaakbond, vernam dat hij ook deze keer op de stem van Bolivia kon rekenen. Toen Kirsan hoorde dat er geen geld voor tickets was deed hij die meteen cadeau. Bolivia mocht op deze olympiade zeker niet ontbreken. In Italië miste de in Spanje wonende IM Jhonny Cueto het chartervliegtuig naar Khanty-Mansiysk en toen waren er nog vier spelers over: Jose Daniel Gemy (2325; 3/11), Rodrigo Mendoza (2124; 4/10), Alan Borda (2164; 3½/10) en Carlos Angulo (2210; 4½/10). Damescoach Lucia Estrada (2035; 1½/3) fungeerde als invalster en zo werd Bolivia dus hekkensluiter van Latijns-Amerika. Het Boliviaanse damesteam, met Daniela Cordero (2055; 3½/10), Eugenia Ramirez (2031; 5½/10), Raisa Luna (2030; 4½/10), Gabriela Solis (1934; 4½/9) en Norma Blanco (1776; 1½/5) eindigde op plaats 74, twaalf plaatsen lager dan verwacht. Beide teams bleven in Khanty-Mansiysk 2010 dus onder de toch al lage verwachtingen.

□

Hans Ree over de draaideur

Als drie schakers door een draaideur gaan, gaan ze in volgorde van hun Elo-rating, zei de Engelse grootmeester Raymond Keene eens. Ja, we koesteren onze hiërarchie.

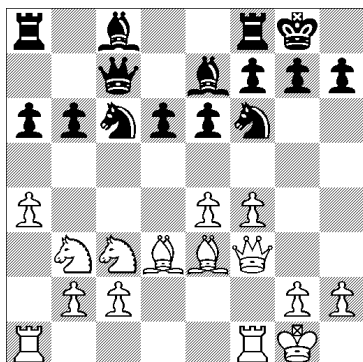
Nick Hortensius (2126) – Maarten van Zetten (2093)

Vele boeken zijn er al geschreven over het Siciliaans. Deze opening die bijna altijd wel voor strijd op het bord zorgt, brengt vaak interessante stellingen met zich mee. Met zwart speel ik regelmatig deze openingen, en daarin speel ik dan weer verschillende varianten.

Met een paar boekjes en een paar jaar ervaring lukt het om deze opening met redelijk succes te spelen. Af en toe zit er wel een kortsluiting bij, maar daar leer je van.

Soms speel je een variant, die je daarvoor nog hebt bekeken. Er zijn nog een aantal zetjes gegeven, maar je moet op geven moment op eigen kracht verder. Dit gebeurde me in de KNSB-bekerwedstrijd tegen Leiderdorp.

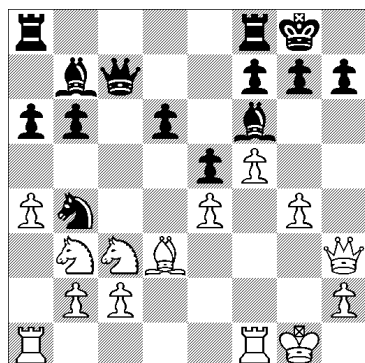
Mijn tegenstander was Nick Hortensius. Dit is een 2100+ speler. Bij de loting bleken de oneven borden van Promotie zwart te hebben. Dit kwam goed uit omdat ik dit jaar extern alle partijen met zwart wil spelen! (welke teamleider wil dat nou niet?)

Deze stelling kwam niet voor in het boek dat ik had gebruikt om dit systeem nader te bestuderen. Dit kwam omdat Nick a4 had gespeeld, en ik daarop met b6 had gereageerd. Hier speelde Nick Dh3. Hier zal wel de gedachte achter zitten om later naar te gaan doen bij de zwarte koning. Ik reageerde met e5! Hierna volgde min of meer geforceerd f5 Pb4. Deze zet is nodig omdat ik anders niet tot d5 kan komen.

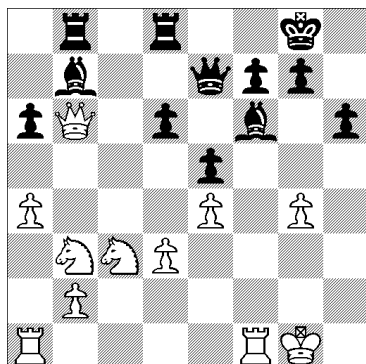
Eén van de regels in het Siciliaans is dat je moet proberen de opmars g4 met d5 te beantwoorden. Pb4 is dus nuttig omdat ik hierna d5 wil gaan doen. Lg5? Deze zet kwam niet meer voor in mijn boek. Het vervolg was g4 d5 g5 met onoverzichtelijk spel.

Lg5 kon dus niet heel goed zijn. Ik vervolgde met Lb7! om veld d5 in de gaten te kunnen houden, en Nick speelde Lxf6 Lxf6. Hier is de opening al geslaagd voor zwart. Hij heeft immers de bishops. g4.

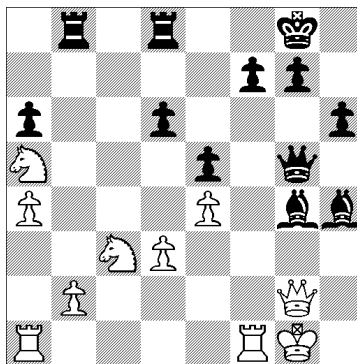
Hier dacht ik lang na. Wit kan nog iets rommelen met g5 en f6. Om dit te voorkomen maak ik graag een verzwakking en speelde cool as a cumcumber h6!

Om toch g5 door te kunnen zetten speelde hij Dg3 Tfd8 (kan de andere toren mooi naar c8), h4 De7. Hier verliest wit een pion. Nick deed daarom De3 Lxh4, f6!? (bang voor Dg5 met matmotieven) Lxf6, Dxb6 Pxd3! Ik keek naar ingewikkelde dingen zoals d5, maar besloot de loper te nemen. cxd3 Tab8!

←
Na Df2 Lh4,
Dc2? Dg5,
De2 Lc8 (lekker
zetje, hangt een
paardje op b3),
Pa5 Lxg4,
Dxg2 ontstond
de stelling
rechts.

→

Maakt u maar af. Slaan
op ... is nooit goed!

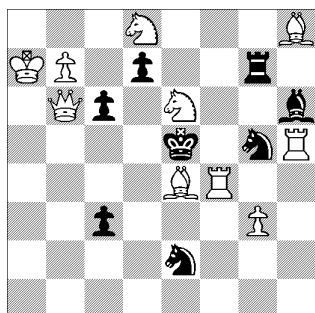
Txb2 (0-1). Na Dxb2 Lf3+, Kh2 Dg3# zou er weinig moois meer zijn aan de witte stelling.

Goed, wit heeft natuurlijk niet de beste zetten gedaan, maar toch leuk om een keer zo te winnen na een heel jaar lang extern bijna elke wedstrijd een eindspel te hebben gespeeld.

Het was erg lekker spelen deze partij, dit kwam temeer omdat wit een openingsfout maakte, en die nooit meer te boven kwam.

Wijze les: Lees maar begrijp ook wat je leest! En zorg dat je weet waarom bepaalde zetten of ideeën niet goed zijn.

□

Hans Ree over Vladimir Nabokov

Wit geeft mat in twee zetten

Volgens de uitleg van Nabokov zou de naïeve oplosser die niet verder kijkt dan zijn neus lang is, hier al gauw de oplossing kunnen vinden, die begint met 1. Le4-c2, waarna wit inderdaad tegen alle zetten van zwart op de tweede zet mat zou kunnen geven.

Voor de meer wereldwijze oplosser had Nabokov een dwaalspoor uitgezet, de verleiding 1. b7-b8P. Een minorpromotie tot paard, vaak een motief in een probleem, waarna zwart de gelegenheid krijgt om op drie manieren een aftrekschaak van zijn Tg7 te geven, maar tegen al die schaakjes kan wit met zijn volgende zet mat geven. Ook dat was een standaardmotief. De juiste verdediging tegen 1.b8P is echter 1. ... c2, waarna er geen mat is. Als hij dat eenmaal heeft opgemerkt, vindt de wereldwijze oplosser alsnog de sleutelzet 1. Le4-c2, 'zoals iemand op een dwaaltocht van Albany naar New York kan gaan via Vancouver, Eurazië en de Azoren. De aangename ervaring van de omweg (vreemde landschappen, gongs, tijgers, exotische gebruiken, de driemaal herhaalde rondgang van een pasgetrouwd stel rond het heilig vuur van een aarden komfoor) zou hem ruim belonen voor de narigheid van het bedrog, en daarna zou de vondst van de simpele sleutelzet hem een synthese van pikant artistiek genot verschaffen.'

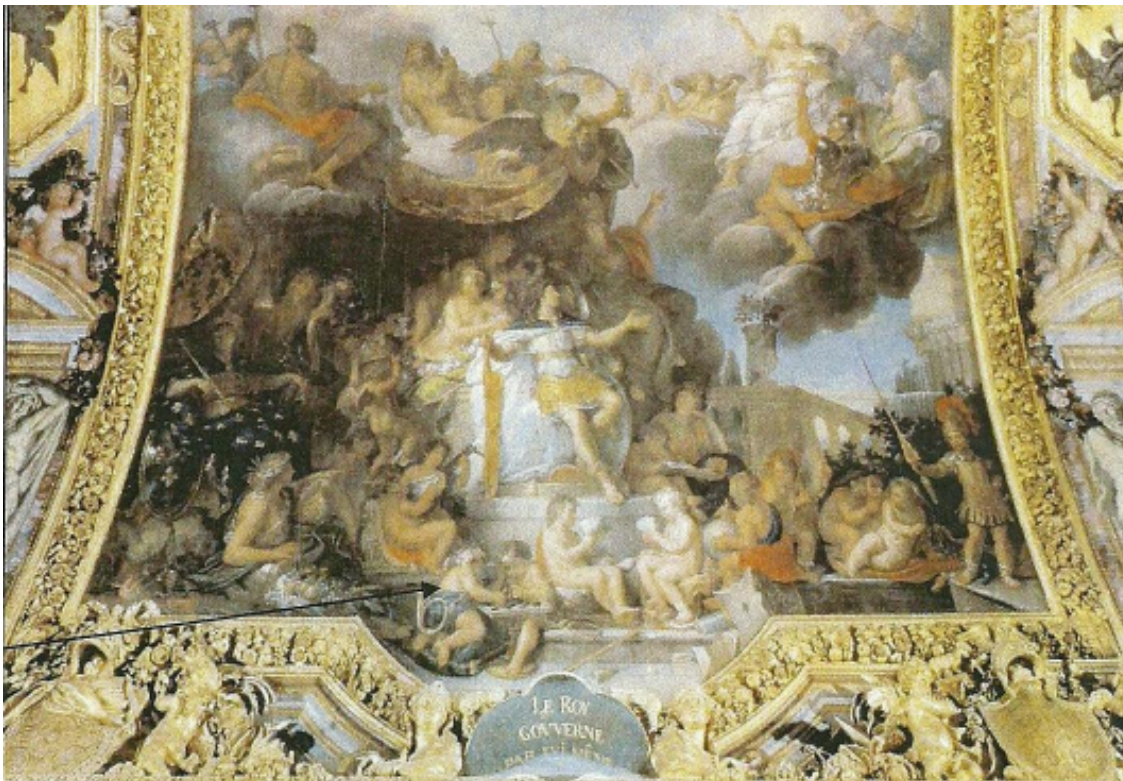
PS. Het boek kent geen diagrammen; bovenstaand diagram is pure service van uw redactie.

Versailles, toonbeeld en middelpunt van de pracht en praal van de Koningen van Frankrijk. Een topbestemming voor toeristen. En alleen buiten het hoogseizoen sta je niet eerst uren in de rij. Maar wat heeft dit alles met schaken te maken?

Eerst maar eens een klein beetje geschiedenis: In het begin van de 17de eeuw was Versailles nog een klein boerendorp. Lodewijk XIII liet er in 1624 een jachtslot optrekken. Een klein symmetrisch gebouw van rode baksteen rond een binnenplaats met aan de voorzijde 2 bijvleugels. Lodewijk XIII verbleef hier vaak. Later voelde Lodewijk XIV zich meteen tot zijn vaders' kasteeltje aangetrokken en hij liet tussen 1661 en 1681 enorme uitbreidingen uitvoeren. Aldus besteedde Lodewijk XIV circa 6 procent van de totale staatsuitgaven aan Versailles. Op 6 mei 1682 besloot Lodewijk XIV het Hof en de zetel van de regering van Parijs naar Versailles te verplaatsen. Versailles werd de hoofdstad van Frankrijk. Want de koning zag zichzelf als het centrum van Frankrijk, of zoals hij zelf zei "l'Etat, c'est Moi".

Meest imposante deel van het kasteel Versailles werd, naast de uitgebreide tuinen, de Spiegelzaal (welke formeel overigens de Grande Galerie heet). In deze zaal werd Op 18 januari 1871 het Duitse Keizerrijk uitgeroepen. En in deze zaal werd op 28 juni 1919 het Verdrag van Versailles, welke een einde maakte aan de Eerste Wereldoorlog, getekend. De bouw van de Spiegelzaal vond plaats tussen 1678 en 1686. Voor die tijd bevond zich op deze plek een terras met in het midden een vijver met fontein. En aangezien de nieuwe zaal boogvensters kreeg werden in navolging daarvan alle ramen op de eerste verdieping aangepast. Zo ontstonden de noord-, west- en zuidgevel zoals die nu nog te zien zijn.

De zaal kreeg 17 boogvensters met daar tegenover 17 arcaden opgevuld met spiegelpanelen. Deze spiegels waren in de 17e eeuw een wonder op zich. Niet alleen door de afmetingen (een kleine spiegel kostte in die tijd al een vermogen) maar belangrijker nog; voor de eerste keer konden mensen zichzelf in hun geheel in een spiegel zien. Om die reden kreeg de zaal ook de naam de spiegelzaal. Tussen de arcaden kwamen pilasters van roze marmer tegen een achtergrond van groen Carrara-marmer,. De pilasters worden bekroond met vergulde loden kapitelen waarin de

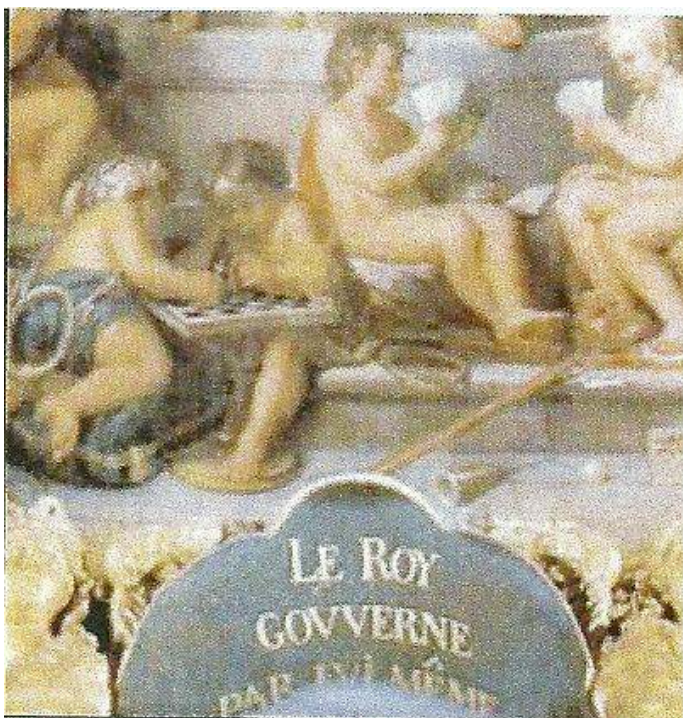
Franse lelie en de Gallische haan zijn verwerkt. En tegen de muren staan diverse vergulde bronzen trofeeën. Voor verlichting zorgen 20 verzilverde bronzen kroonluchters en 24 kandelabers. De kroonluchters (niet origineel) werden vroeger overigens alleen 's avonds opgehangen; overdag moest men tenslotte ongehinderd de plafondschilderingen kunnen bewonderen. Want het pronkstuk van de spiegelzaal is en blijft het plafond. Het gewelfde plafond werd door middel van verguld stucwerk onderverdeeld in 7 grote vlakken. Tussen deze vlakken zweven 12 ovale en 6 achthoekige medaillons. Het hele plafond, zowel de vlakken als de medaillons, is tussen 1681 en 1684 beschilderd door Charles Le Brun

en vormt het meesterwerk van deze schilder in Versailles. De reden voor dat plafond is voor ons Nederlanders wat minder feestelijk. De schilderijen in de grote vlakken herinneren namelijk enerzijds aan de economische en bestuurlijke hervormingen tijdens de beginjaren van zijn regering. Maar daarnaast toch vooral aan de overwinningen die Lodewijk XIV behaalde tijdens de Hollandse oorlog (1672-1678).

De medaillons op het plafond tonen diverse overwinningen van Lodewijk XIV uit de Hollandse oorlog. Het centrale medaillon op het plafond is dat met de titel : *"De koning geeft orders om tegelijkertijd vier van de sterkste Hollandse vestingen aan te vallen, 1672"* (afbeelding hiernaast.)

En wat zien we daarop? Jawel hoor: terwijl de keizer de orders uitspreekt, zitten er voor hem links 2 kinderen (engeltjes?) te kaarten en zitten er rechts 2 kinderen te schaken!

Dus onthoudt; de spiegelzaal is gebouwd ter eren van de Hollandse oorlog en op het centrale plafonddeel zit men te schaken!

□

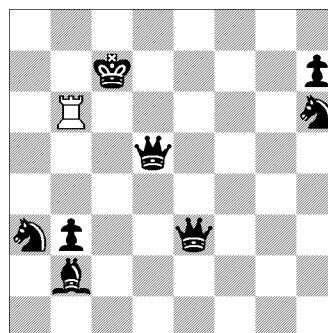
Puzzel (oplossing: → blz. 29)

Rook Maze

Opgave:

Wit geeft schaak in zo weinig mogelijk zetten.
Wit zet uitsluitend met de toren, die nergens mag komen waar hij geslagen zou kunnen worden.
Zwart doet geen zetten.

[bron: Bruce Albertson, www.chesscafe.com]

Kirsan Iljoemshinov heeft met 95 tegen 55 stemmen de verkiezingen voor het FIDE-presidentschap gewonnen. Een teleurstelling. De KNSB was, evenals de meeste Europese landen, op goede gronden voor Karpov.

Er waren veel redenen om tegen Iljoemshinov te stemmen. In de roerige periode na de val van het communisme en de opheffing van de Sovjet Unie heeft hij zich, evenals een groot aantal andere Russen, op oncontroleerbare wijze verrijkt. Hij werd in 1993 president van de autonome Russische republiek Kalmukkië en hij onderscheidde zich in die functie onder andere door het afschaffen van de grondwet. Door internationale waarnemers werden de verkiezingen in Kalmukkië gewantrouwd. Veel democratische regels waaraan de Westerse landen gewend zijn, gelden niet. Afgelopen zomer werd bekend dat Iljoemshinov zich op last van het Kremlin niet beschikbaar stelt voor een vierde termijn. Tijdens zijn bewind heeft hij zijn fortuin vergroot door zich belastinggelden, afkomstig van concessies aan buitenlandse bedrijven, toe te eigenen. Ook zou hij geld hebben aangenomen van Khadafi en Saddam Hoesein. Binnenlandse oppositie heeft hij altijd onderdrukt. Iljoemshinov wordt in verband gebracht met de nooit geheel opgehelderde moord op de dissidente journaliste Larisa Judina. Bovendien is hij een grote fantast. Zo beweert hij enige tijd door buitenaardse wezens in een UFO door het heelal te hebben gereisd. In het Russische parlement zijn vragen gesteld of Iljoemshinov tijdens die tocht geen staatgeheimen kan hebben verraden.

De schaakwereld was niet zo kien. Natuurlijk hebben wij niets te verbergen voor de *aliens*, maar er kunnen wel vragen worden gesteld. Niemand weet precies waar het geld vandaan komt dat Iljoemshinov in het schaken heeft gestoken. In de Kalmukse hoofdstad Elisa heeft hij een schaakdorp gebouwd, een Olympisch dorp voor schakers, en als er een kandidatentoernooi of een Olympiade zonder sponsor zat, dan was Iljoemshinov wel zo goed om financieel bij te springen. Hij deed dat steeds uit eigen zak, zo heeft hij één en andermaal verzekerd, maar iedereen weet dat het geld eerst uit verdachte bronnen in zijn zak is gevloeid.

Iljoemshinov is de zesde in het rijtje FIDE-presidenten.

Rueb	Nederland	1924-1949
Rogard	Zweden	1949-1970
Euwe	Nederland	1970-1978
Olafson	IJsland	1978-1982
Campomanes	Philippijnen	1982-1995
Iljoemshinov	Kalmukkië	1995-heden

Na 58 jaar een Europeaan als president te hebben gehad (waarvan 33 jaar een Nederlander), wordt de FIDE nu alweer 28 jaar door Aziaten geregeerd. Dat weerspiegelt de veranderingen in de schaakwereld.

De belangrijkste taak van de FIDE is de organisatie van het wereldkampioenschap. De FIDE heeft deze taak na de Tweede Wereldoorlog gekregen om het WK in goede banen te leiden. Voor de oorlog was de wereldtitel het persoonlijke bezit van de kampioen, die zelf zijn uitdager uitkoos en zelf de financiële voorwaarden bepaalde. Onder het bewind van de FIDE is van 1948 tot 1993 een WK-cyclus gehouden bestaande uit zonetoernooien, interzone-toernooien, kandidatentoernooien en WK-matches. De sterkste schakers van alle landen konden meedoen. Dat systeem werkte bevredigend, hoewel er ook regelmatig problemen zijn geweest. Euwe moest al zijn diplomatieke gaven aanwenden om de match tussen Spassky en Fischer tot een goed eind te brengen. Campomanes heeft in 1985 de eerste match tussen Karpov en Kasparov voortijdig beëindigd, omdat er na 48 partijen nog geen beslissing was gevallen. Het systeem liep op zijn einde. Het paste niet meer in een tijd waarin de sport was vercommercialiseerd en de schakers ook behoorlijk wilden verdienen. Waarom zou je de sterkste grootmeesters eerst allerlei toernooien tegen zwakke spelers laten afwerken, voordat zij echt om het uitdagerschap konden gaan spelen? Campomanes slaagde er niet in een bevredigende oplossing te vinden en in 1993 stapten Kasparov en Short uit de FIDE. Aan Iljoemshinov was de schone taak toebedeeld om de boel weer bij elkaar te krijgen. Waarschijnlijk begreep hij beter dan Campomanes dat het topschaken verder moest professionaliseren en commercialiseren. Hij schoot echter tekort bij het betrekken van de schakers daarbij. Zijn gebrek aan democratisch gevoel, dat ook zijn presidentschap van Kalmukkië kenmerkte, zal daaraan niet vreemd zijn geweest. Aanvankelijk probeerde hij door een apart FIDE-WK te organiseren, de dissidenten (Kasparov c.s.) de wind uit de zeilen te nemen. Het gevolg was dat er een tijdlang twee

wereldkampioenen tegelijk waren. Het was uiteindelijk meer aan de inschikkelijkheid van Kramnik, toen wereldkampioen, te danken dat in 2006 de eenheid werd hersteld. Sindsdien heeft Iljoemshinov wat betreft de WK-cyclus een eigenzinnige koers gevaren, vaak tot woede van de spelers. Afspraken werden niet nagekomen en reglementen werden veranderd of terzijde geschoven. Soms gingen toernooien niet door omdat de organisatoren niet betrouwbaar bleken. Deze chaotische gang van zaken was voor Karpov reden om zich als tegenkandidaat bij de verkiezingen op te werpen en voor Kasparov om hem te steunen.

Het zou voor het internationale aanzien van het schaken goed zijn geweest als er een aflossing van de wacht in het topbestuur had plaats gehad. De persoonlijke achtergronden van Iljoemshinov en de wijze waarop de WK-cyclussen verliepen hebben waarschijnlijk veel potentiële sponsors afgestoten. Dat wil niet zeggen dat de schakers geen terechte twijfels hadden over Karpov en Kasparov. Deze heren hebben in het verleden ook bedenkelijke politieke acties binnen en buiten de schaakwereld uitgevoerd. Desondanks had het duo op het punt van imago-verbetering en sponsorwerving in Europa en Amerika verbetering kunnen brengen.

Iljoemshinov heeft het grootste deel van zijn stemmen bij de presidentsverkiezing gehaald bij de Aziatische, Afrikaanse en Zuid-Amerikaanse schaakontwikkelingslanden. Bij de vorige verkiezingen was dat ook al zo. Dat hij deze stemmen voor een deel heeft gekocht, is belangrijk, maar doet nu niet ter zake. Het gaat om de wederzijdse afhankelijkheidsrelatie die tussen Iljoemshinov en deze landen is ontstaan. Hans Meijer heeft mij documenten toegestuurd waaruit bleek hoe bang de voorzitter van de Boliviaanse schaakbond was om op Karpov te stemmen, omdat dit bij een (verwachte) overwinning van Iljoemshinov de goede relatie met de FIDE zou verstoren. Dat kon de armlastige Boliviaanse bond zich niet permitteren.

De FIDE heeft onder leiding van Iljoemshinov veel geld gestoken in projecten voor schaken op school in de schaakontwikkelingslanden. De bijdrage van de FIDE bestaat uit borden, stukken en klokken. Voor de schaakbonden in die landen is dat een niet te onderschatten steun. Een voorbeeld is de Turkse schaakbond, die door het stimuleren van het jeugdschaken de afgelopen jaren sterk is gegroeid.

Het centrum van de schaakwereld ligt vanaf 1948 in Rusland. De laatste 25 jaar zijn met name China en India opgekomen als sterke schaaklanden. De wereldkampioen is een Indiër. Bij de top-100 van de mannen bevinden zich 5 Chinezen en 4 Indiërs. In Nanjing wordt elk jaar een supergrootmeestertoernooi gehouden. Ook andere landen in Azië, bijvoorbeeld Vietnam, leveren steeds meer sterke spelers. De Aziatische landen (inclusief de Aziatische Republieken in de Russische Federatie) hebben samen 20 schakers bij de top-100. Aan de jeugd-WK's die op het moment van schrijven in Griekenland worden gehouden, doen in totaal 1372 kinderen mee. India is vertegenwoordigd met 54 kinderen, Iran met 44, Turkije 24, Vietnam 14. Ter vergelijking: Rusland 110, Verenigde Staten 40, Nederland 22. China blijft met 19 deelnemers iets achter.

De opkomst van de schaakontwikkelingslanden is niet alleen aan Iljoemshinov te danken. Euwe maakte tijdens zijn presidentschap al promotiereizen naar deze landen. Iljoemshinov heeft echter wel een grote bijdrage geleverd en hij zal dat de komende periode naar verwachting ook blijven doen.

Ondanks alle bedenkingen tegen de man, geeft dat toch een goed gevoel.

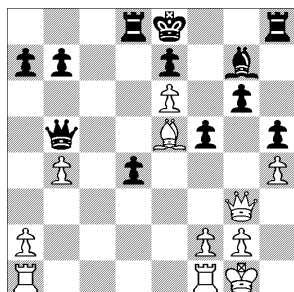
□

Hans Ree over Constant Orbaan en Hein Donner

Donner deelde in Göteborg met twee anderen de laatste plaats. De schaakjournalist mr. Evert Straat, die daar voor de Volkskrant was, tekende op dat Donner klaagde dat een kermis vlak bij de speelzaal het bijna onmogelijk maakte om zijn eigen gedachten te volgen, en dat Orbaan toen zei: 'Dat is misschien maar beter ook, kerel.'

Hierbij de laatste (?) serie ultieme blunders, waarbij werd opgegeven in gewonnen stelling, uit de rubriek van Tim Krabbé (zie www.xs4all.nl/~timkr/chess, onder "The ultimate blunder").
Weer veel plezier met het naspelen!

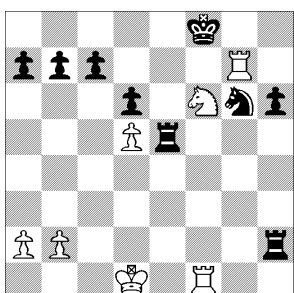
Oplossingen: → blz. 28

Blunder 11 - zwart aan zet

Sznepik – van Gils, Luik 1986

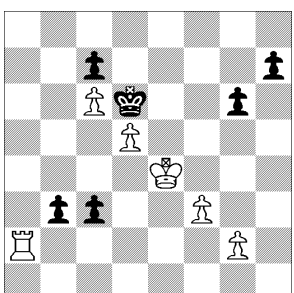
*Een speciaal soort blindheid. Zwart zag niet hoe hij mat door Dxc6+ kon voorkomen zonder een loper te verliezen, en gaf op.
In plaats van ?*

Blunder 12 - wit aan zet

Matamoros – Klinger, WK-jeugd 1986

*Een speciaal geval. In grote tijdnood raakte wit zijn paard aan, zag dat hij met Tg6 simpel had kunnen winnen, raakte in paniek vanwege het feit dat hij nu Tg7 ging verliezen, en gaf op.
Wat had hij moeten doen?*

Blunder 13 - wit aan zet

Hartmann – Rädisch (correspondentiepartij), 1987

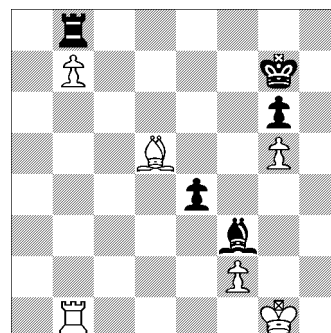
In deze stelling gaf wit op omdat hij de zwarte vrijpionnen niet kon stoppen. Hij zag niet dat dat ook niet nodig was. U wel?

Blunder 14

Hierboven en in de 2 voorgaande Promoten staat/ stond een serie blunders, in de zin van opgeven in gewonnen stelling, afkomstig van de website van Tim Krabbé. Laat nu onlangs onze voorzitter hetzelfde zijn overkomen, en nog wel in een partij tegen Bernard!

Bernard Bannink (2230) – Jaap van den Berg (1764), Promotie intern, Zoetermeer, 14-09-2010

1.d4 f5 2.Lg5 g6 3.Pd2 Lg7 4.e4 d6 5.Pgf3 Pc6 6.c3 Pf6
7.d5 Pe5 8.Pxe5 dxe5 9.exf5 Lxf5 10.c4 0–0 11.Le2 Dd6
12.Db3 Kh8 13.c5 Dxc5 14.0–0 Pe4 15.Tac1 Dd6
16.Pxe4 Lxe4 17.Dxb7 Lxd5 18.Dxc7 Dxc7 19.Txc7 Lf6
20.Le3 Lxa2 21.Lxa7 Tfc8 22.Txc8+ Txc8 23.b4 Tc2
24.Lf3 e4 25.Lg4 h5 26.Lh3 Lc4 27.Td1 e6 28.g3 Tb2
29.Lc5 Le2 30.Tc1 Kh7 31.Lxe6 Lc3 32.Le3 Lg7 33.Lc5 Lc3
34.h3 Lg7 35.g4 hxg4 36.hxg4 Lf3 37.g5 Td2 38.b5 Ld4
39.Lxd4 Txd4 40.Tb1 Td8 41.b6 Tb8 42.Ld5 Kg7
43.b7 [diagram] en zwart gaf op (1–0)

In plaats van op te geven had Jaap hier 43. ... Th8 moeten spelen (0-1) !

Dit Zevende toernooi om de BreugemBokaal was het eerste zonder Henk Breugem. Hij was er alle jaren bij en, al zat hij in een hoekje, hij genoot er wel van dat het toernooi zijn naam droeg. Uiteraard blijft het toernooi ook zonder hem dezelfde naam houden. Het karakter is in ieder geval hetzelfde gebleven: een gezellig toernooi, want dat was het Zevende toernooi om de Breugembokaal op 30 oktober 2010 zeker. Weliswaar met slechts 44 deelnemers, minder dan de vorige jaren, maar daar stond tegenover dat er geen enkele wanklank viel en dat het allemaal in goede orde en netjes verliep. En er kunnen wel veel meer tafels in onze speelruimte staan, maar met 22 tafels heb je net een beetje meer ruimte. En heeft Astrid wat meer tijd. En speelden we met alle spelers in één groep. En hulde voor alle deelnemers waarvan de overgrote meerderheid niet vergat om na afloop van de partij de uitslag aan mij door te geven!

Vorig jaar eindigde het toernooi een beetje in een chaos: de geplande 13e en laatste ronde kon geen doorgang vinden omdat de PC (mijn PC) crashte en de printer raar deed. Om dat alles te voorkomen was er een nieuwe PC, een nieuwe printer en ging het toernooi maar over 11 ronden. Of dat het was weten we natuurlijk niet maar het ging allemaal prima dit jaar.

Twee grootmeesters waren er dit jaar tussen de deelnemers: Erik van den Doel, de winnaar van de laatste twee jaren, en Matthew Sadler, een in Nederland wonende Engelsman die na een tiental schaakloze jaren weer aan onze sport verknocht is geraakt en het nog steeds goed kan. En met die twee namen waren meteen ook de grootste kanshebbers genoemd, vooraf.

Tijdens het toernooi waren er een aantal opvallende ronden: de ronde waarin de twee GM's tegen de toppers van Promotie (Bannink/Hennink) of Botwinnik (Kirana/Manoch) of Waddinxveen (Hennink/Hennink) speelden. De uitslag was in alle gevallen trouwens wel identiek...

Gedurende het hele toernooi waren de twee GM's inderdaad een klasse apart. De titel GM is blijkbaar nog steeds een garantie voor klasse. Ze wonnen alles, en de onderlinge partij werd door Sadler gewonnen, die daardoor met 11 uit 11 het hele toernooi won. Van den Doel moest met 10 uit 11 met de tweede prijs genoegen nemen. Ron Wagenaar was de volgende; hij won ook alles, verloor alleen van de GM's: 9 uit 11. Daarna was er een gat naar een grote groep Promotie- en Botwinnikspelers onder aanvoering van Bernard Bannink, die de hoogst geplaatste HSB-speler was en daarmee HSB-snelschaakkampioen van 2010 werd. Beste speler tot 1800 was Bas van den Berg, maar die kwam naar voren en vertelde dat zijn rating niet klopte en 1900 moest zijn. Nog een teken dat de sfeer heel goed was dit jaar. Beste speler onder 1800 bleek daardoor onze voorzitter Jaap van den Berg te zijn. Zoek op de uitslagentabel verderop maar waar uw favorieten zijn geëindigd.

Velen hielpen tenslotte bij het opruimen en de stukken in de dozen te doen. Onder hen vele Promotianen, de familie Kirana en de toernooiwinnaar Matthew Sadler. Sport verbreedert, het is echt waar! Volgend jaar spelen we de Achtste editie.

Uitslag → **blz. 28**

(Denkbeeldig) citaat van de maand

"Mag je niet rokeren zonder toren?"

[Harry Breuker, na onreglementaire zet Ke1-g1 in partij tegen Willem van Dalen]

Schaken

Onze Piet is niet zo'n sporter
Hij zit liever op een stoel
Hij heeft een hekel aan bewegen
Alleen schaken vindt hij *cool*.

Moe wil hij liever niet worden
"Sporten, dat is niks voor mij.
Ik ben liever een paar uurtjes
 bezig met een schaakpartij."

"s Middags rent hij vlug uit school
als een speer naar opa Jord
Oma heeft daar thee en koekjes
Opa zit al aan het bord

En elke woensdag, dan fietst Pieter
naar zijn club in Oostergoo
Dat is 15 kilometer
Maar dat is nu eenmaal zo.

Zondagsmiddags gaat hij roeiend
naar zijn buurman aan de vaart
want die kan geweldig schaken
een goede les is dat wel waard.

Rennen, draven, fietsen, roeien
elke dag is het weer raak
om maar steeds op tijd te komen
voor een rustig potje schaak.

Jurjen van der Meer

[gedicht op de Friese spreukenkalender 2010]

(uit het Fries vertaald door Ruurd Kunnen)

Eindstand Breugem-Bokaal 7

Nr	Titel	Naam	Rating	Score	TPR
1	GM	Sadler, Matthew	2624	11,0	3036
2	GM	Van den Doel, Erik	2570	10,0	2641
3		Wagenaar, Ron	2171	9,0	2315
4	FM	Bannink, Bernard	2230	7,0	2170
5		Kirana, Marco	2200	6,5	2163
6		Van Zetten, Maarten	2093	6,5	1919
7		Hennink, Erik	2000	6,5	2042
8		Boerkamp, Harrie	1951	6,5	1840
9		Hennink, Arjan	1933	6,5	2112
10		Manoch, Maurice	1908	6,5	2012
11		Gallardo Banez, Alfonso	1882	6,5	1926
12		Van den Bos, Frans Pieter	1856	6,5	1980
13		Van den Berg, Bas	1653	6,5	1922
14		Ahlers, Ben	2087	6,0	1852
15		Klein, Ron	2069	6,0	1849
16		Pelter, Yehuda	2025	6,0	2028
17		Munninghoff, Alexander	1953	6,0	1902
18		Reimer, Wim	1814	6,0	1665
19		Van den Berg, Jaap	1764	6,0	1778
20		Wagner, Andre	1695	6,0	1861
21		Oostheim, Paul	1610	6,0	1556
22		Verwoert, Jef	2043	5,5	1920
23		Konnen, Timo	1867	5,5	1772
24		Greevenbosch, Henk	1819	5,0	1866
25		Bons, Maurits	1749	5,0	1475
26		Eijgelaar, Jeroen	1733	5,0	1716
27		Kirana, Nancy	1711	5,0	1853
28		Martens, Frans	1675	5,0	1726
29		Eveleens, Ed	1598	5,0	1707
30		Boot, Otto	1552	5,0	1670
31		Van Rijkom, Wouter	1280	5,0	1556
32		Minnema, Rens	1785	4,5	1647
33		Van der Meer, Jan	1703	4,5	1496
34		Weerts, Rene	1643	4,5	1547
35		Meng, Hao	1541	4,5	1606
36		Van Rijkom, Vincent	0	4,5	1514
37		Gloudemans, Luuk	1735	4,0	1504
38		Van Kooten, Arie	1486	4,0	1624
39		Kanbier, Max	1360	4,0	1486
40		Van Rijkom, Reinout	1192	4,0	1220
41		Gallardo Banez, Felipe	0	4,0	1403
42		Kanbier, Gerco	0	2,0	1249
43		Kanbier, Guy	0	2,0	1330
44		Van Duivenboden, Rob	1362	1,0	877

Oplossingen "Blunders" (blz. 26)

Blunder 11

1. ... 0-0 ! En zwart wint (2. Lxg7 Kxg7) vanwege zijn pluspion en witte zwaktes op b4 en e6.

Blunder 12

1. Ph5+ Ke8, 2. Pf6+ Kf8/d8, 3. Txg6. Wint een stuk met winnende aanval.

Blunder 13

1. Te2! c2, 2.Kd4, en Te6#. Zelfs 1. Ta1 wint (1. ... b2, 2. Te1 Kc5, 3.Kd3).

Oplossingen problemen (blz. 16)

Stelling 1 Estrin – Rudensky, 1947 1. Lf4 Dxf6 (enige zet) 2. Da6! (dreigt 3. Dxb7#) 2. ... bxa6 3. Tb8#	Stelling 2 Steinitz – Weiss, 1882 1. Txd4 cxd4 2. La3+ Le7 3. Lxe6 Lxa3 4. Pg6#
Stelling 3 Corrigan – Brown, 1980 1. ... Tb4! 2. axb4 Pf3+ 3. Lxf3 Dxf3 0-1 NB: Niet direct 1. ... Pf3+, 2. Lxf3 Dxf3, wegens 3. De4	Stelling 4 Tuor – Hugentobler, 1982 1. ... 0-0-0+ 2. Ke3 Kxb7 0-1
Stelling 5 Averbach – Kortchnoi, 1965 1. ... Tc4+ 2. Kd2 Tc1! 3. Kxc1 (of Pxc1) 3. ... h2 0-1 (b1-h1 is nu onderbroken)	Stelling 6 Bilek – Farago, 1974 1. Lxe6 Txd1 2. Da8+ Kh7 3. Lxf7 1-0 (Dg8#)
Stelling 7 Cevallos – Mohring, 1964 1. ... Th1+ 2. Kxh1 Lxf2 0-1 (Th8+)	Stelling 8 Abendschon – Seitz, 1934 1. Lh7+ Kh8 2. Pxf7+ Txf7 3. Pg6+ Kxh7 4. Pf8++ Kg8 5. Dh7+ Kxf8 6. Dh8#

Opgave blz. 1

1. Dd5+ 1-0
1. ... cxd5, 2. Pe6#
1. ... Ke8, 2. Dd7+ Kf7, 3. Lxc4+ Kg7, 4. De6 en mat is onontkoombaar
1. ... Kc7, 2. Lf4+ e5, 3. Lxe5+ Kb6, 4. Pd7+ Ka5, 5. Dxc4 en mat door Da4 of Da2

Puzzel (blz. 23)

Tb4 - Th4 - Th2 - Txb2 - Th2 - Th4 - Ta4 - Ta6 - Tf6 - Tf8 - Th8 - Txb7+

Agenda t/m december 2010

november 2010

di	2 nov	periode 1 - ronde 8	P2 - WSC 2	
do	4 nov			Botwinnik 2 - P3
di	9 nov	periode 1 - ronde 9		Paris 1 - P6
do	11 nov			SHTV 4 - P7
di	16 nov	periode 1 - ronde 10	P5 - Scheve Toren 2	Pomar 1 - P4
za	20 nov		P1 - ASV 2	
di	23 nov	periode 1 - ronde 11	P3 - Scheve Toren 1	
do	25 nov			DD 2 - P2 Botwinnik 5 - P7
di	30 nov	periode 1 - ronde 12	P2 - DD 3 P6 - Pomar 3	

december 2010

di	7 dec	snelschaken voorrunde 1	P4 - DD 4	
do	9 dec			Botwinnik 1 - P3
za	11 dec			PION 1 - P1
di	14 dec	periode 2 - ronde 1		Rijswijk 5 <J> - P5
di	21 dec	periode 2 - ronde 2		
di	28 dec	oliebollenschaak		